

Naiveči slovenski / vnik
- Zedenjenih državah -
Velja za vse leto ... \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
- in the United States -
Issued every day except Sundays
- and Legal Holidays -
- 50,000 Readers -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 32. - ŠTEV. 32.

NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 7, 1917. - SREDA, 7. FEBRUARJA, 1917.

VOLUME XXV. - LETNIK XXV.

Brezobzirni boj.

VOJNA S PODMORSKIMI ČOLNI JE ŽE POPOLNOMA V TEKU. - S PARNIKA "PORT ADELAIDE" SE JE REŠILO 96 PASAŽIRJEV IN MORNARJEV. - PODMORSKI ČOLNI SO POTOPILI TRI VELIKE ANGLEŠKE IN EN RUSKI PARNIK. - POSADKA ŠPANSKEGA PARNIKA "ALGORTA". - LJUDJE SO BRODILI V REŠILNEM ČOLNU 46 UR PO MORJU. - DVA MORNARJA STA UMRLA.

London, Anglija, 6. februarja. - Lloydova parobrodna agentura je dobila poročilo, da je bil potopljen angleški parnik "Port Adelaide", ki je prevažal potnike. Rešilo se je šestindvajset potnikov in mornarjev.

Kapitana parnika so Nemci vjeli. Ladja je imela nad 8,000 ton deplacemanta.

London, Anglija, 6. februarja. - Nemški podmorski čoln je potopil angleški parnik "Floridian". Parnik je bil zgrajen pred tremi leti.

Potopljena sta bila nadalje tudi parnika "Wartenfels" in "Warley Pickering".

Nekatera poročila pravijo, da je bil torpediran ruski parnik "Cecilia", ki je imel 3,512 ton deplacemanta.

London, Anglija, 7. februarja. - Central News agentura poroča:

- Nemški podmorski čoln je potopil angleški parnik "Palmleaf", parnik "Cliftonian" in norveški parnik "Thor II".

Brest, 7. februarja. - Neka manjša ladja je rešila posadko španskega parnika "Algorta" in jo privedla v tukajšnje pristanišče.

Mornarji so izjavili, da so se prevažali v rešilnih čolnih 46 ur po morju in da sta dva mornarja med to strašno vožnjo umrla. Skoraj vsi ostali imajo zmrznjene roke in noge in se nahajajo v bolnišnici.

Zdravniki imajo le malo upanja, da jih bodo rešili.

London, Anglija, 6. februarja. - Nek nemški podmorski čoln je zavstavljal ameriški parnik "Westwego" in ga ni pustil naprej, dokler mu ni izročil kapitan vso zalogo mazilnega olja.

Neko tozadevno poročilo admiralitete se glasi:

- Poveljnik ameriškega parnika "Westwego" je sporočil, da ga je začel obstreljevati nemški podmorski čoln "U-45". Oddal je pet strel, katerih pa nobeden ni zadel. Zatem je dal poveljnik vstaviti stroje ter je odpotpal k nemškemu submarinu častnika, ki je imel pri sebi vse potrebne listine.

Poveljnik nemškega podmorskega čolna je nato zahteval, da naj se mu izroči vse mazilno olje, češ, da bo v nasprotnem slučaju parnik potopil.

Ker kapitanu ni kazalo drugega, je ugodil tej zahtevi.

London, Anglija, 6. februarja. - Angleška admiraliteta izjavlja, da je parnik "Euphrates", o katerem je bilo že poročano, da se je potopil, pristal včeraj v Gibraltarju.

London, Anglija, 6. februarja. - Zastopnik "Časnikarske Zveze" je izvedel, da se je s potopljenega parnika "Lars Cruise" rešila samo ena oseba.

Potopljeni parnik je plul pod zastavo belgijske pomorske komisije.

Zdaj se še vedno nahaja kakih osem parnikov belgijske pomorske komisije na visokem morju. Na krovu imajo pšenico, turšico in slanino.

Nemški podmorski čolni so potopili norveške parnike "Rigel", "Wasdale" in "Songdal".

Mehika.

Mehikanska vlada je zadovoljna, da odidejo ameriške čete. - Narodna garda ostane ob meji.

Mexico City, Mehika, 6. febr. - Poročilo vojennemu departamentu, da so zadnje ameriške čete zapustile mehiška tla, ni povzročilo nikakih demonstracij, dasiravno se je videlo, da je ljudstvo s tem zelo zadovoljno.

San Antonio, Texas, 6. febr. - Neko poročilo pravi, da so dobile čete, ki so bile že na potu domov, nenadoma povelje, da naj še ostanejo na meji. General Funston ni hotel teh poročil niti potrditi, niti zanikati.

Z več strani se sliši, da bo nadaljno pošiljanje čet z meje odgodeno do 20. t. m.; ne ve se pa še, kaj se bo z njimi pozneje zgodilo.

El Paso, N. M., 6. februarja. - Poljska artilerija je pozdravila prihod generala Pershinga v Columbus s 13. strelji, in parne piščali so piskale pet minut.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Major Th. Roosevelt, ml. Washington, D. C., 6. febr. - Predsednik Wilson je danes podpisal dekret, s katerim imenuje Th. Roosevelta, ml., za majorja infanterije.

Je izgubila desetega moža.

Nettie Timbers v Houston, Tex., je izgubila svojega desetega moža. Njen mož, Edvard Timbers, je dobil na sodniji razpoko. Tožil je sodniku, da ga "stara nensmiljena pretepa". Njegova "boljša polovica" je bila podobna veliki bojni ladji, dočim je možiček torpedov, ka druge vrste. Za razpoko je plačal farmer 80 kokošij, štiri prasce, eno kravo, enega konja, en buggy in pol farne. In dejal je, da bi dal svet, da se reši "takega hudiča".

Pojasnilo.

Po pismih, ki nam prihajajo dan za dnem od rojakov, posnemamo, da vlada med njimi splošno zanimanje, na kak način bi bilo mogoče si prekrbeti in zagotoviti avstrijske krone, namreč sedaj, dokler jim je cena še nizka, in predno se povpejše zopet do stare veljave.

Lahko rečemo, da jo ni slovenske naselbine v Ameriki, kjer bi se začasno ne razpravljalo o tem važnem vprašanju.

Več pojasnil v tej zadevi daje mo na zahtevo.

TVRDKA FRANK SAKSER,
32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Amerika in Nemčija.

AMERIŠKA VLADA BO NEMČIJO POPOLNOMA IGNORIRALA. - NAROD JE TREBA PRIPRAVITI NA VSAK SLUČAJ, TUDI NA VOJNO. - NAČRT ZA ORGANIZACIJO INDUSTRIJE IN PREVOZNIH SREDSTEV JE ŽE SE STAVLJEN. - VOJNI MORA DATI NEMČIJA POVOD. - POVOD MORA BITI V VSEH OZIRIH ZADOSTEN ZA NAPOVED VOJNE. - AKO BI SE AMERIKA VMEŠALA V VOJNO, BI BILI ZAVEZNIKI NA VELIKI ŠKODI.

Neutrane države.

Nevarnost za neutrane države v Evropi. - Boje se nemške moči. Zdr. države so oddaljene od bojne polja in imajo dovolj hrane.

London, Anglija, 6. februarja. Z ozirom na poziv predsednika Wilsona na neutrane države, da se pridružijo Združenim državam in prekinejo diplomatske zveze z Nemčijo, vsi diplomati z napetostjo čakajo, kaj bodo te države storile.

Splošno so evropske države izrazile željo, da se jim da dovolj časa, da zadevo premislijo. O Španiji se trdi, da je že poslala nemški vladi protest, toda španski poslanik ni prejel o tem še nikakega poročila. Najbrže bo španska vlada še več dni premišljevala, kak korak naj bi storila v tej situaciji.

Nekateri so mnenja, da Španija ne misli na spor z Nemčijo, temveč bo prevzela za Belgijo pomožne akcije, katero je prej opravljala Amerika.

Tudi Švica ne želi priti navskriž z Nemčijo, kajti nevarnost ji preti od treh strani. Tudi zavezniškom je bolje, da ostane Švica še nadalje strogo nevtralna. V slučaju, da se zaplete tudi Švica v vojno, potem Nemčija napade Francijo ob švicarski meji, kjer pa ni zavarovana in utrujena.

Skandinavske države so tudi mnenja, da je njih obrežje bližje Nemčiji kot pa ameriško obrežje. Ker je tedaj za nje varnost večja, se hočejo obvarovati vsakega spora z Nemčijo.

Zavezniški diplomati so prepričani, da evropske države ne bodo sledile vzgledu Združenih držav, toda moralni upliv na nje bo velik.

Rio de Janeiro, Brazilija, 6. feb. Brazilska vlada je že sestavila protestno noto Nemčiji. Kakor pravi "Correio de Manhã", izjavlja brazilska nota, da bojevanje s podmorskimi čolni ni v soglasju z mednarodnim pravom in da je nevarno brazilskim podanikom, ki potujejo po morju.

Brazilska vlada je zaprla svoja pristanišča v ponočnem času.

Buenos Aires, Argentinijska, 6. februarja. - Argentinska vlada za sedaj še ne bo storila nobenega odločilnega koraka in tudi ne misli poslati nemški vladi nikakega protesta; hoče pa braniti narodne interese.

Senat je sklenil poklicati vojnega in mornariškega ministra, da pojasni, kakor stane stvar, v zadevi obrambe argentinske trgovine.

Santiago, Chile, 6. februarja. - Čilenska vlada se še ni odločila, kako stališče bo zavzela z ozirom na nemške podmorske čolne. Za sedaj še ne misli ukreniti ničesar.

Montevideo, Uruguay, 6. febr. Časnikarstvo in ljudstvo odobruje Wilsonov odločen korak napram Nemčiji. List "El Siglo" poziva urugvajsko vlado, da se pridruži ostalim nevtralnim državam in naj brani narodne interese, katerim preti nevarnost od strani Nemčije.

La Paz, Boliva, 6. februarja. - El Diario obsoja postopanje Nemčije in pozivlja vsa latinska Amerika, da protestira proti nemški brutalni politiki.

Cesar odlikoval Bernstorffa.

London, Anglija, 6. februarja. Iz nemškega glavnega stana se poroča, da je nemški cesar podelil odpuščeno poslaniku Bernstorffu red železnega križa na belem traku. Ta red se podeli civilnim osebam za njih službo v vojnem času.

Washington, D. C., 6. februarja. Pri današnji kabinetski seji se je razvidelo, da so se predsednik Wilson in njegovi svetovalci odločili, da ne bodo omahljivi napram Nemčiji. Predsednik ne stori ničesar, kar bi moglo dovesti vlado bližje sovražnostim. Vse pa dela na to, da pripravijo narod na vsak slučaj, tudi na vojno.

Med višjimi uradniki se ugiblje, kaj je bolje za Združene države, ali se ostane pri sedanjih razmerah, ali pa je bolje, da se prične vojna. Toda vsi so v tem enakim mišlju, da se Združene države ne smejo ogniti vojni na ta način, da bi se Nemčiji popustilo. Vlada mora ostati trdna na stališču, katerega je zavzel Wilson. Popuščati se ne sme.

Ker so prekinjene diplomatske zveze z Nemčijo, bo ameriška vlada Nemčijo popolnoma ignorirala. Vlada si prizadeva, da ne povzroči pri nemški vladi mnenja, da si želi vojne z Nemčijo, in da jo ji hoče vsiliti. Akoravno se pripravljala ameriška vlada, se paz, vseeno na to, da ne bo Nemčija mislila, da temu pripravljaju mora slediti vojna.

Izdelan je že načrt, da se organizira industrija in vsa prevozna sredstva. V ladjedelnicah se dela z vso naglico; izdale so se varnostne odredbe proti vsem nevarnostim od znotraj in od zunaj. Toda ne stori se ničesar, kar bi mogel kdo razlagati na ta način kot bi Amerika zasledovala napadalno politiko. Ako že mora priti do vojne, mora vzrok priti od strani Nemčije.

Ameriška vlada ne čaka ne kako gotovo dejanje od strani Nemčije, da bi bila Amerika potem opravljena napovedati vojno. Tudi to še ni povod za vojno, ker je nemški podmorski čoln streljal na ljudi, ki so se rešili na čolne s potopljenega angleškega parnika in ubil enega Amerikanca. Zadeva se preiskuje in vlada se hoče prepričati, ako je bilo to streljanje nebrzdna nemška krvoželjnost. In če se tudi dokaže, da je tako streljanje posledica nemškega barbarizma, vendar se ne bo čutil Wilson opravičenega, da bi stopil pred kongres in bi zahteval, da se napoved vojna. Gotovo je, da se bodo taki slučaj še ponavljali v bližnji bodočnosti, toda vladni organi bodo to ignorirali in ne bodo niti zahtevali, da Nemčija opraviči taka dejanja.

Vlada Združenih držav bo čakala, da se prepriča jasno in določno, da Nemčija namerava nadaljevati vojno s podmorskimi čolni, ne oziroma se na pravice in interese ameriških državljanov. Smrt enega Amerikanca še ni potrdila tega nemškega namena, ker še ni na razpolago dokazov.

Ako pa Nemčija potopi le eden ameriški parnik brez svarila in s tem pokaže, da hoče nadaljevati neizprosno boj s podmorskimi čolni ne oziroma se na pravila moderne in civilizirane vojne, potem bo predsednik stopil pred kongres in ga prosil, da mu da polnomoč, da porabi mornarico in armada, da brani narodno čast.

Vlada nikakor jasno ne kaže, da se hoče ogniti vojni in višji uradniki menijo, da je vojne neizogibljiva, vendar se smatra za pametno in modro, da se napoved vojne zavlačuje, kolikor možno dolgo. Za tem je praktičen razlog.

Amerika ve, da bi bilo za zavezniške zelo mučno, ko bi Združene države posegle v boj, kajti Amerika bi potem sama potrebovala vso municijo in je ne bi mogla več izdelovati tudi za zavezniške. Zato hoče čakati, da si sami uredijo tovarne za municijo, pa tudi, da Amerika pripravi brodovje in armada na ta velikanski boj.

Z raznih front.

Angleži so imeli uspehe. - Zavzeli 1000 jarcov nemških zakopov. - Angleži izgubili dva rakoplova.

London, Anglija, 6. februarja. Angleško vojno poročilo:

Pri Grandecourt smo napredovali in zavzeli tisoč jarcov sovražnih zakopov, ne da bi se bil sovražnik branil. Pri Beaucourt smo vjeli dva častnika in 46 mož.

Po dnevu in po noči so se vršili artilerijski boji ob obeh straneh Somme in pri Ypres. Na več mestih smo z uspehom bombardirali sovražne pozicije.

Včeraj smo vrgli več bomb na neko sovražno letališče in smo opazili, da smo povzročili veliko škodo. Izgubili smo dva rakoplova; poškodovali pa smo deset nemških letal in smo jih prisilili, da so se morali spustiti na zemljo.

Pariz, Francija, 6. februarja. - Francoski vojni stan naznanja:

Na desnem bregu Meuse smo odbili dva sovražna napada; enega pri Louvemont in drugega pri Les Eparges.

V Lotaringiji je sovražnik po dolgem artilerijskem streljanju pri gozdu Paray naskočil naše postojanke; vdrl so v naše prve zakope, toda kmalu nato smo jih vrgli iz naših zakopov. Pri Aneerillerju smo vjeli neko nemško stražo.

V Alzaciji smo pri Aspachu naskočili sovražnika; porušili smo njihove utrdbe, potem pa smo se zopet vrnili v naše postojanke, ne da bi bili imeli kakke izgube.

Na ostali fronti je bila noč mirna.

Belgijsko poročilo naznanja živahne artilerijske boje na celi fronti; vršili so se tudi boji z bombami pri Steenstraete.

Berlin, Nemčija, 6. februarja. - Nemški vojni stan poroča: - Pri Beaucourt so Angleži le začasno zavzeli nekaj naših zakopov, kajti s protinapadom smo jih zopet pregnali. Odbili smo tudi sovražne napade severno od Beaucourt.

Pri Grandecourt, na južnem bregu Aneer, smo odbili tri sovražne napade.

Na zahodni fronti vlada izvanredno hud mraz in še vedno narašča. Zakopi so pokriti z ledom in nad njimi visi gosta megla, tako da je opazovanje zelo težavno.

Sovražni letaleci so bombardirali Brugges in Ghent. V Ghentu sta bila ubita dva Belgijca, trije pa so bili ranjeni.

Petrograd, Rusija, 6. februarja. Vojni urad poroča sledeče:

Po dolgem artilerijskem boju je sovražnik naskočil naše postojanke pri vasi Voliasadovsja, deset milj južno od Kizelina. Prisilili smo ga, da se je moral umakniti v svoje postojanke.

Pri Brodyju so poskušale nemške čete približati se našim zakopom, toda predno so dosegli naše vrste, smo jih že pregnali.

Ker je ravno vprašanje municije tako težavno, zato se domneva, da bodo Združene države v prvi vrsti izdelovale municijo za zavezniške. Le v skrajnem slučaju bi poslale tudi armada v Francijo. Največ bi pomagala mornarica. Spremljala bi namreč trgovske parnike do srede Atlantika, potem pa bi jih vzel pod svoje varstvo angleško, oziroma francosko brodovje. Najpoglavitejšo pomoč pa bi dale Združene države zaveznikom na ta način, da bi jih podpirale z denarjem.

Grof Tisza za mir.

OGRSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK GROF TISZA JE IMEL V OGRSKI POSLANSKI ZBORNICI ZOPET ZELO ZNAČILEN GOVOR, V KATEREM SE JE ZAVZEMAL ZA MIR. - PROTI NJEMU JE NASTOPILO VODJA OPOZICIJE, GROF APPONYI. - ZNAČILNA ODREDBA GLEDE PARNIKOV, KI SO ODPLULI 1. JANUARJA OZIROMA PAR DNI PREJ IZ AMERIŠKIH PRISTANIŠČ.

Berlin, Nemčija, 6. februarja. - Namestnik nemškega adzravnega kancelrja dr. Helfferich, se je dalj časa pogovarjal s poročevalcem nekega norveškega časopisa in mu je rekel med drugim tudi sledeče:

- Mi smo prepričani, da bomo s podmorskimi čolni v najkrajšem času končali vojno ter da bomo napravili konec angleškemu tiranstvu na morju. Res je, da bodo morali neutralsci zastran te vojne marsikaj trpeti, toda vprašam vas, ali ni njihovo trpljenje že zdaj dovolj veliko?

Prepričani naj bodo, da bodo težave, ki jih bodo njihovi deželi povzročili podmorski čolni, malenkostni v primeri z težavami, ki jih jim povzroča Anglija.

Le vprašajte kakega svojega rojaka, kakega norveškega trgovca ali ribiča, pa vam bo povedal, kako ovira Anglija norveški promet in industrijo.

Glede vojne s podmorskimi čolni bomo vstrajali na stališču, kot je omenjeno v noti nemške vlade z dne 1. februarja. Mi bomo do konca korakali po poti, katero smo si začrtali, in smo uverjeni, da nam bodo končno vse neutrane države hvaležne.

London, Anglija, 6. februarja. - Amsterdamski dopisnik je sporočil Reuterjevi agenturi, da je imel ogrski ministrski predsednik grof Tisza v ogrski poslanski zbornici zopet dolg govor, v katerem se je zavzemal za mir.

Rekel je, da sta Avstrija in Nemčija še vedno pripravljeni takoj začeti s mirovnimi pogajanjmi.

Dunajski "Fremdenblatt" je pisal pri tej priliki:

- Iz izjave grofa Tisze je razvidno, da smo še danes pripravljeni začeti s mirovnimi pogajanjmi. Ker pa to najbrže ne bo mogoče, se je poslužila Nemčija vojne s podmorskimi čolni. To se je zgodilo samo zategadelj, da bo vojna prejkomogoče končana.

Besedilo Tiszovega govora se ni dospel v Amsterdam.

Za Tiszo je govoril vodja ogrske opozicije grof Apponyi. Rekel je, da so zavezniški v svojem odgovoru na nemško noto preveč zahtevali in da bi bila Avstrija na vsak način razkosana, če bi se tem zahtevam ugodilo.

Dokler bo na svetu le en Madžar, ne more biti o takem miru niti govora. Vojno bomo nadaljevali z vso energijo, in nadaljevali jo bomo toliko časa, dokler ne bodo zavezniški popustili.

Amsterdam, Nizozemsko, 6. februarja. - Tukajšnje časopisje je dobilo iz Haaga sledeče poročilo:

- Admiralni štab nemške mornarice je sporočil nizozemski vladi, da bodo nizozemski parniki, ki so odpluli iz ameriških pristanišč 1. februarja oziroma pred tem dnem, lahko pluli po morju, na preveliko varnost se pa vseeno ne smejo zanašati.

Brzjavka ni posebno umljiva, vsled tega je odpotvalo več zastopnikov nizozemskih parobrodskih družb v Haag, da bodo dobili o tej zadevi natančna pojasnila.

Nemški konzuli. Philadelphia, Pa., 6. februarja. Danes se je pričelo s predpripravi, da se zapre nemški konzulat. Nemški grb je bil odstranjen in listine so zaprli v posode iz pločvine. Nikomur ni bil več dovoljen dostop.

San Francisco, Cal., 6. februarja. - Generalni konzul Erich Zoepfel bo v nekaj dneh zaprl nemški konzulat in bo šel v New York, kjer se bo pridružil poslaniku Bernstorffu ni konzulom, da skupno odpotujejo v Nemčijo.

Pošiljateljem denarja.

Denar se še vedno lahko pošilja v staro domovino, dokler ne bo vojna napovedana. Priporočamo pa pošiljati po brezličnem brzjavu, ker take pošiljke ne morejo vstaviti.

Parniki namreč le poredko vzamejo avstrijsko in nemško pošto, lahko se pa tudi zgodi, da bodo vse promet popolnoma vstavili. Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brezličnem brzjavu so zamore poslati le okroglo zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzjavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje črta za vsak naslov; ako bo kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ko se velja za denarja večkrat izpremeniti, bomo od sedaj naprej do preklica, ako se bode cena kronam zvišala, medtem ko je denar na potu do nas, istega zadržali, ter s pošiljateljem stopili pisмено v dogovor.

Denar po zviki cenil bomo le tedaj odposlali takoj naprej, ako bo pošiljatelj izrecno zahteval, da naj se denar odpošlje tudi v slučaju, ako se cena kronam zviša.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezličnem brzjavu, naj pripomni na denarni nakaznil "pošlje naj se brzjavno".

CENE:

K: 10.00..... 1.35 K: 150.00..... 18.00
K: 20.00..... 2.55 K: 200.00..... 24.00
K: 30.00..... 3.75 K: 300.00..... 36.00
K: 40.00..... 4.95 K: 400.00..... 48.00
K: 50.00..... 6.15 K: 500.00..... 60.00
K: 60.00..... 7.35 K: 600.00..... 72.00
K: 70.00..... 8.55 K: 700.00..... 84.00
K: 80.00..... 9.75 K: 800.00..... 96.00
K: 90.00..... 10.95 K: 900.00..... 108.00
K: 100.00..... 12.00 K: 1000.00..... 120.00

TEVDEKA FRANK SAKSER, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

En celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
En pol leta	Za Evropo za pol leta	2.55
En celo leto za mesto New York...	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" tiskava vsak dan izven nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

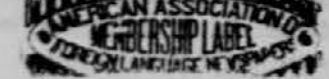
Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne
naznani, da hitreje najdemo naslednika.

Dopisom in posiljativam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

52 Cortlandt St., New York City

-telefon 4687 Cortlandt.

Bodite previdni!

Pred napetostjo, ki je zavladala zadnje dni med Zdr. državami in Nemčijo, so stopili vsi drugi vojni dogodki v ozadje.

Poročila s front so suhoparna, napredovanja ni nikjer, posebnega nazadovanja pa tudi ne.

Vse napeto pričakuje, kako bosta obračunali Nemčija in Anglija svoj veliki dolg.

Niti Angleži in Francozi niti Rusi niso mogli Nemčiji veliko škodovati, ker je država močna in skozinskoz. militaristična.

Toda vseeno so ji škodovali več kot je zamogla Nemčija škodovati Angliji.

Jasno je, da se bliža vojna svojem koncu.

Nek nemški državnik je rekel te dni, da bo vojna tekom treh mesecev končana, četudi se Združene države vmešajo v njo.

Krvava žaloigra se bo končala z operacijami na morju, oziroma z popolnim izstradanjem te ali one stranke.

Zaenkrat se še ne da zagotovo reči, kaj bodo storile Združene države.

V Washingtonu še vedno upajo, da bo mogoče preprečiti vojno.

Wilson je postal malobeseden, odkar je v svojem zadnjem kratkem govoru veliko povedal.

Zaenkrat je vse odvisno od Nemčije.

Zdaj je še čas, da sklene mir, kot ga je predlagal predsednik Wilson — "brez zmage in brez posebnih koncesij" — ali si pa nakopile na vrat mogočnega sovražnika, ki bi v kratkem pripomogel k njenemu popolnemu izčrpanju in porazu.

Nemčija je že začela vresničevati svojo pretnjo in je potopila izza 1. februarja že več desetisoč ton.

Utonilo je veliko oseb, med njimi tudi ameriški državljani Richard Wallace, zamorec iz Baltimora.

Ameriška vlada ne bo na to veliko reagirala, samo da ji ne bo mogel nikdo očitati, da je iskala najmanjše prilike, samo da se pridruži zaveznikom.

Razen socialističnih listov so skoraj vsi časopisi za vojno. Ljudstvo samo na sebi ji pa ni posebno naklonjeno.

Iz raznih poročil in po ustnem izročilu je doznalo, kaj je vojna v Evropi in kakšne so njene posledice.

Ako pa vojna kljub temu izbruhne, se seveda ne bo nikdo protivil, ampak bo vsak skušal izpolniti svojo dolžnost.

Razen malih nečastnih izjem so vsi Slovenci, prebivajoči v Združenih državah, za Ameriko.

Je sicer še nekaj avstrijskih patriotov, ki prisegajo na zmago in bodočnost Avstrije, toda ti ljudje skoraj ne pridejo v poštev.

Dolžnost slovenskega časopisja v Ameriki in vsakega naprednega Slovenca je, te ljude poučiti in jim pojasniti zmoto.

Zdaj je najpriljubnejši čas za to.

Povejte jim, naj se čuvajo izjaviti svoje simpatije za avstrijsko vlado, naj bodo v vsakem oziru kolikor mogoče previdni.

Vsak lahko goji (če ravno hoče) v svojem srečnem ljubezn do avstrijske vlade, katera mu ni ničesar dobrega naklonila, po oštarijah in drugih javnih prostorih pa ni treba kazati teh simpatij.

Ameriška vlada bo prisiljena paziti na take patriote in bo z vsakim naglo obračunala.

Ker smo v Ameriki in ker nam daje Amerika zaslužek, bodimo žujo, ne pa z ono državo, ki nam ni dala niti toliko, da bi se mogli pošteno preživeti.

Potrebna je torej skrajna previdnost v vseh ozirih. Desetkrat pretehtajte in premislite vsako besedo, predno jo javno izrečete.

—k.

Dopisi.

Carbondale, Pa. — Zelo redki so dopisi iz malih naselij, posebej iz Carbondale, in takorekoma človeka razveseli, ko vidi cel članek pod dopisi. Toda žalobno, da zadnji dopis, katerega piše neki novinec pod imenom "Carl", koji se so mi seznanili z razmerami v tej državi, je popolnoma lažnoven in brez obzira, kar se tiče delavskih razmer v Carbondale in okolici, posebno v pivovarnah. On namreč vabi rojake brezmišelnost v to pokrajino, z načrtom, da dobijo delo v pivovarnah, kar je pa popolnoma nemogoče, ker je tukaj v mestu na razpolago mnogo dobro stoječih članov pivovarske organizacije, kateri so brez dela in kateri imajo brezdvomno prednost pred kakim tujcem. Res je, da se je stavka končala v prid organiziranih delavcev, toda tukaj je treba premisliti, da bode pivovarna skušala od sedaj naprej izhajati s kolikor mogoče malo skupino delavcev, da pridobi nazaj, kar je morala primakniti delavcem v zadnji stavki. Tudi druge razmere niso tukaj na najboljši stopnji; draginja je velika. Zadnji petek, t. j. 2. februarja, je zastavkalo na Delaware & Hudson železnici nad 2500 delavcev, kateri bodo najbrže brez dela na mesec, kakor se da sklopiti sedaj. Na ulicah se sploh drugega ne sliši kakor "strike, strike!" Končno toraj opozarjam čitatelje Glasa Naroda in rojake, da premislite dvakrat, predno se podate v Carbondale z namenom, da dobite delo, kakor vam ga je označil gori omenjeni "Carl", ker tukaj je le dobi dela za stavkožake, katerih pa tukaj ne potrebujemo. Pozdrav vsem rojakom po širni Ameriki, tebi Glas Naroda pa želim največji uspeh. — Naročnik.

Dayton, Ohio. — Na tem mestu poročam vsem onim, ki so mi pisali zaradi dela, da so tukaj samo tovarne, ki izdelujejo stroje. Kdor se razume pri strojih, se lahko sem obrne. Navadni delavci bolj slabo delajo. Kdor je na želodcu bolan, ga bodo tukaj ozdravili, kajti ječmenovo juho so nam ob novem letu podražili. Ti nesrečni divji volkovi (kapitalisti) nam kar ne pustijo živeti in kmalu nam bodo popili še našo kri. Zaslužek je primeren, toda draginja je tako velika, da človek komaj izhaja. Zato sporočam vsem tistim, ki so se namenili priti tsem, da jih jaz ne vabim in ne bom nikomur dober stal, da bo dobil delo. Komur bom mogel preskrbeti delo, bom to storil; če pa ne bom mogel, naj se zaradi tega ne huduje name. Naj mi tudi ne zamrzijo, da jim nisem to povedal že prej; obiskala me je namreč bolezen in zdravniki so me poslali v toplece. Zdravniki so me hoteli zdraviti lačnega, toda moj želodec je vsak dan večerjal. Hranili so me z mlekom in vsak dan sem štirikrat jedel hren. Toda moj želodec je navajen na kranjske klobase z zeljem in nisem mogel uživati jedi, katero so mi predpisali, zato sem jo popihal. Bilo pa je težko, ker so bili vsi izhodi zastraženi; 11 dni sem bil notri in nikakor nisem mogel ven. Izmušil pa sem si zvižaco. Na stranišču sem odprl vodo, ki je začela teči v mojo sobo. Prišel sem kričati in prikriti so strežnice in hlapec. Tedaj sem polnil svoja kopita in jih skril pod suknjico ter sem hitel proti zadnjim vratom. Ko sem videl, da me ni nikdo opazil, sem jo obrnil proti domu. Ko sem prišel domov, sem se komaj nasitil; pil sem tudi ječmenovo juho, ki mi je sodaj najljubše zdravilo. Pozdrav vsem Slovincem širom Združenih držav. — Alojzij Štimec.

Poljska.

Mesec je zašel je, zvezda obledela; jaz še čakam njega reva nevesela. Čakam ga od jutra, čakam do večera; moral priti Jasja, moral bi že večerjal. Kot narisan v polju tam stoji vrtiček; kdo ga je narisal? Jasja, moj fantiček. Ovet vsadim v vrtiček, da cvetlica vzide. Kaj mi mari cvetje; ljubček moj ne pride. Ah, še mali ptički pesnice no pojo, in tako vsi točno spenjkaj na me gro.

Slovanski glasovi.

Iz Ljubljane poročajo:

Vodilna načela češke politike so in bodo življenjski interesi dinstije in monarhije ter absolutna enakopravnost naroda te države. s stališča oziroma na blagor celote in delov, na harmonično gojitev in brambo upravičenih interesov vseh slojev. Kdor bo hotel marširati po tej poti, nas bo vedno našel na strani dobre pravice. Po "zvezah in zavezah" za "napred in osvobodjenje", kakor je to imenovala dunajska "Neue Freie Presse", pa nima in ne bomo imeli poželjnosti. Če naši deželni druger jezikla to hočejo, bomo mi prvi, ki radevolje pojdemo na skupno delo z njimi in tudi se ne bomo sponjigali z lo mlislijo v duši na neljub oprotiklost.

Vedno se bomo hvaležno spominjali, kar smo kulturni vrednot prejeli od posameznih slovanskih narodov, vedno se bomo tudi zavdali onega, kar smo jim sami dali iz svojega kulturnega življenja. Razume se samoposebi, da bomo vedno zvesto nastopali za ravnopravnost Poljakov, Rusinov, Slovincov in Hrvatov v tej državi, vidi in sicer ravno tako, kakor tudi za svojo. Ta izvirja iz našega splošnega programa in za to stvar ne bo treba nobenih posebnih "paktov". Tudi ne bo treba posebnih naporov za to urednjenje. Vsaj Poljaki ne bodo potrebovali naše pomoči, Rusini tudi ne. Ostanje se primorski Hrvati in Slovenci. Toda ti so si pridobili in si pridobivajo toliko zaslug za obrambo monarhije proti Italiji, da bodo komaj prišli v položaj, ki jim ne bi priznal njihovih narodnih pravic.

Češki poslanci ne bodo storili nobenega koraka, da bi vnovič zanetili ali oživljali spore, ampak samo gledajo, da tudi na drugi strani drže "božje premirje", se da med vojno in še bolj po vojni, ko bo treba dolgoletnega dela združenih vseh najboljših sil vseh narodov.

Slovanski politiki tudi v sedanjem času vodijo posvetovanja za te cilje. Vsi avstrijski slovanski narodi so z veliko hvaležnostjo sprejeli manifest novega vladarja, ki hoče čim prej kakor mogoče prisesti na ustavo, "da hoče svojim narodom biti priavljen in ljubeznjiv knez, ki hoče spoštovati njihove ustavne svobostine in druge pravice ter skrbno varovati enakopravnost za vse".

Dnevna zavetišča za šolsko mladino.

"Slovenec" piše:

Vzgoja mladine je odvisna od domače hiše, od šole in od tega, kar se otrokomu vidu in sluhu nudi v javnosti. Na vseh treh vzgojnih poljih je temeljite reforme, če hočemo rešiti mladino: s samo krpajrjo, s posameznimi dobrimi podjetji se ne bo veliko doseglo. Govorilo se je že tudi to, da so dnevna zavetišča nekaj lepega, da pa ne bodo rešila naše mladine. Mnogi so to govorjenje porabili za orožje proti dnevnim zavetiščem.

Pa poglejmo sedaj dnevna zavetišča, njihove koristi in nevarnosti. Voditelj neke šole je pripovedoval, da so v njegovi šoli v prvem in drugem polletju postavili na tehtnico vsakega posameznega učenca. Izmed vseh učencev so v drugem polletju tehtali menda samo štirje nekaj več kakor v prvem polletju. To je bilo v minulnem šolskem letu, ko je bilo še več mleka in tudi več drugih jedil. Letos je manj hrane, in kar je je, ni najboljše kakovosti. Če bi otroci revnejših rodbin dobivali vsak dan tečno kosilo, bi se jim storila velika dobrota. Ze v tem pogledu so torej dnevna zavetišča izredne važnosti, ker je z njimi združena prehrana tistih otrok, ki se sprejmejo vauje.

Toda prehrana revnih šolskih otrok bi se mogla vsiliti tudi brez dnevnih zavetišč. Nekaj drugega je, kar da je tem zavetiščem še večji pomen: to je vzgoja revne mladine. Ves tisti čas, ki ga preživi mladina v zavetišču, bi se moralo vzgojno naujo delovati. Zato bi bilo treba paziti pri zavetiščih posebno na te-le reči:

Vse osebe, ki se jim izročijo dnevna zavetišča, bi morali biti takšni in zanesljivi vzgojitelji. Izmed dobrih naj bi se izbrali najbolj. Med njimi naj bi tudi du-

hoven, ki naj bi redno zahajal v zavetišča med otroke.

Vsa vzgoja v zavetišču mora biti verska. Posebno potrebno je v zavetiščih strogo nadzorstvo. Če ni nadzorstva, se lahko zgodi to in ono, kar bi ne bilo otrokom v prid.

V zavetiščih med šolskim letom bodo morali otroci porabiti čas za to, da se nauče vsega, kar je treba za šolo. Nekaj časa bo treba za razvedrilo. Zelo dobro bi bilo, da bi se jim tudi preskrbelo kako primerno delo, ki naj bi ne bilo samo igranje, ampak resnično koristno delo. Saj je tudi to velike važnosti pri vzgoji, da odvadimo otroke škodljivega pohajkovanja in jim vsepriim ljubezen do dela.

Paziti je treba tudi na to, da se taki otroci sprejmo v zavetišča, ki so teh najbolj potrebni. Zato se naj določevanje, kdo naj se sprejme v zavetišča, prepusti odboru, ki je v njem tudi župnik, kateri pozna družinske razmere v fari.

Važno vprašanje je tudi, kdo naj prevzame nadzorstvo nad otroškimi zavetiščmi v Ljubljani. Saj nam ni treba še posebej poudarjati, kolikšnega pomena je nadzorovanje pri vsakem človeškem podjetju, posebno pri mladini, ki je treba v vseh ozirih krepkega nadzorstva, ki nam že s svojo preteklostjo da dovolj garancije, da bo vzgoja mladine v prvih rokah. Šolski nadzorniki, voditelji, katehetje imajo tukaj iepo polje.

Rodoljubna mladenka.

Ivan Bukovinski, Pittsburgh, Pa.

Fantič, daj na lice me poljubi, dala jaz bom tebi tri v zameno; fantič, daj nevesto me zasnubi, našel v meni boš izvrstno ženo!

Bom junaka sina ti povila, da ponosen lahko boš pred svetom; bom kot skrbna mati ga vzgojila — s krasnim zaročila ga dekletom!

Glej, "Slovenska domovina mila, bajnopolje kličemo devico; zanjo le ti sina bom rodila, če za svojo vzameš me ženo!"

Listnica uredništva.

J. B., Pueblo, Colo. — Ako je Vaš brat v jetništvu, pišite v nemškem jeziku na naslov: Rotes Kreuz, Bern, Schweiz. Europe. Navesti morate natančno, pri katerem polku in stotniji je vaš brat ne služil. Avstrijski konzulat se ne peča s temi stvarmi.

NOVA HIŠA NA PRODAJ
V Collinwoodu, Ohio, Stev. 15504 Holmes Ave., nasproti slovenske cerkve, je ravno dodelana, osm sob za 2 družini, moderno opremljena, kopalnica, gorla in mrzla voda, električna razsvetljava, na vsakem oknu firnik, velika klet, dvonadstropni porč s streho, skrivljena streha s podstrešjem, takoj za seliti se v hišo. Rabi se \$1000.00, ostalo lahka odplačila. Vprašajte pri:

John Zulich,
1165 Norwood Rd., Cleveland, O.
Telefon: Princeton 1298 R.
(7-13-2)

Rad bi izvedel za naslov svojih dveh prijateljev ANTONA SMERDEL, podmače Toučtov iz Trnja pri St. Petru na Krasu, in za MATEVŽA AVČINA, doma iz Škoč pri St. Petru na Krasu. Pred dvema letoma sta se nahajala v okolici Pittsburgha. Če kdo izmed rojakov ve za nju naslov, prosim, da ga mi javi, ali naj se pa sama oglasita, ker poročati njima imam nekaj zelo važnega. — Joe Margon, Box 314, Davis, W. Va. (5-7-2)

NAZNANILLO.

Tužnim srečnim naznanjam prijateljem in znanec žalostno vest, katera mi je dospela te dni o smrti moje preljube matere

URŠE PAVEZ.

Umrla je v 70. letu svoje starosti dne 14. decembra 1916 doma v Svibnem na Dojenjskem. Lanka ji bodi zemljica. Priporočam jo v molitev in blag spomin. Preživel so jo: Jožica, Marija in Antonija, hčere, Martin, Jakob in Alojzij, sinovi.

Naj miru počiva!
Alojzij Paviz, Zalužci sin.
De Pue, Ill.

Zopet se dobro počuti.

Ubogo bolno ljudstvo na potu do boljšega zdravja nam poroča svoje veliko zadovoljstvo.

FATHER MOLLINGER-JEVA ZDRAVILA.

Čitajte zakaj morate naročiti te uspešne uničevalce bolezni ki vračajo zdravje.

VZROKI SO SLEDEČI:

Ker je bil Father Mollinger dober pobožen duhoven, ki se je zanimal za bolno ljudstvo.

Ker on je žrtvoval mnogo let svojega življenja v bolnišnicah, proučeval zdravila in bolezni v zdravniških zavodih in radi tega je bil v najboljšo pomoč revnemu in slabotnemu ljudstvu, ki ga je opazoval.

Ker je on skozi 40 let v Pennsylvaniji stregel bolnim in večkrat je do 10.000 oseb, mož, žensk in otrok v enem dnevu prišlo ali pa poslalo po njegova zdravila.

Ker so mu ti vsi poslali zahvale. Ker se ljudstvo v Pittsburghu še vedno rado spominja tega pobožnega duhovna, učitelja in zdravnika. Tama je le malo družin, ki niso bile brez njegove pomoči.

Father Mollinger je napisal recepte za razne bolezni. On je dajal vedno ista zdravila za enake vrste slučaje. The Mollinger Medicine Company lastuje vse te recepte, ki jih je Father Mollinger lastno-ročno spisal.

Ta kompanija je postavno pooblašena rabiti njegovo sliko in podpis, in nobena steklenica brez tega ni prava. Vsaka steklenica zdravil, ki se jih odposlje, vsebuje natanko ista zdravila, ki jih je Father Mollinger predpisal za časa svojega življenja. Mi jih pošiljamo čiste in sveže naravnost iz svojega laboratorija. Priredimo jih kadar jih naročite. To zdravilo ne stoji na kaki polici. Mi hočemo, da ima vsak odjemalec popoln uspeh. Mi hočemo vsakega odjemalca pošteno postreči. Mi hočemo, da ostane naš odjemalec, ne le en dan, ampak skozi celo življenje. Mi hočemo, da spoznate, da se zanimamo za vašo bolezen in da vam hočemo pomagati. Mi bi bili sreparji, ako ne bi držali svojih obljub.

The Mollinger Medicine Company vzdržujejo odlični, pošteni možje, ki so dobro znani v Pittsburghu. Vam se ni potrebno bati, ako naročite. Prejeli boste takoj svoje zdravilo.

Kako naročiti.
Vi lahko pripravite pismo, pošljete money order, ali gotov denar. Ako vas to pa ovira, potem tudi lahko pošljemo C. O. D. in stane vaš nekaj centov več za zavarovalnino in pošto. Vse zavitke zavarujemo, ako nam pošljete še posebej 12 centov. Naročite še danes. Označite številko zdravila, ki ga želite.

Štev. 1. — REVMAZEM.
Father Mollinger je ozdravil 62.10.000 oseb, ki so trpele od te neiznosne in težke bolezni. Njegovo zdravljenje se je obneslo pri bolečinah v bokih in sploh pri vsaki vrsti revmatizma. Računal je vedno, da zdravi na tri vrste, izčisti in osvoboditi kri, odstraniti vodeno kislino, obnoviti moč in živavost, ter odstraniti bolečine in muke. Vsakdo, ki trpi od te bolezni, bi moral naročiti to zdravilo. Sestavljeno je iz treh raznih zdravil v treh raznih steklenicah in z navodili v vašem maternem jeziku. Popolna cena \$3.00.

Štev. 2. — TONIKA IN KREČILO ZA TELO. — Zdravilo Father Mollinger-ja za slabe, utrujene, upale možke, ženske in otroke moralo bi biti v vsaki hiši. To je prava tonika, ki okrepi in napravi, da se počutite močnim, pridobite na teži, povrne zdravje in moč. Osebe, ki so oslabele od kterekele bolezni ali ki trpe od prete zdravljenja za popolno ozdravljenje, Cena je \$1.00.

Štev. 3. — GLASOVITI TRAVNI ČAJ FATHER MOLLINGER-JA. — Dobri zdravnik je vedno priporočal onim, ki so rabili njegova zdravila, da se varujejo zaprtja in da pazijo, da imajo vedno čreva v redu. Nikakor ne morete biti zdravi ako so vaše čreva zaprta. To provzroča prehlad, vročino in druge nevarne bolezni. Glasoviti čaj od trav vas bo varoval pred takimi boleznimi. Ako vzamete katerokoli zdravilo, morete piti ta čaj, da uredi sistem. Ta je natanko po starokraskem predludat ali gripe, or morate rabiti pigu, Cena \$1.00.

Vse adresirajte na:

MOLLINGER MEDICINE COMPANY
205 W. Ohio Street,
Pittsburgh, Pa.

P. S. Vsaka steklenica nosi na lebelu sliko in podpis Father Mollinger-ja. Brez tega ni zdravilo pravo. Navodila za uporabo v vašem maternem jeziku.

Slovenija v vojnem času.

Za "GLAS NARODA" napisal FRANK DRABLER.

Vojak pride domov ter se javi z legitimacijo pri orožništvu, kjer natančno zabeležijo vse, da nihče ne more prekorati dopusta. Potem sledijo za družino "veseli" dnevi, če je sploh kaj takega mogoče.

Če je vojak gospodar, pogleda to in ono in naročuje, kako naj se dela, ko zopet odide.

Nekaj žalostnega pri tem pa je, da mora oditi vsak, ko poteče čas za to. Pri tem ne velja noben izgovor. Niti mati, žena ali otroci na smrtni postelji in nobena stvar na svetu ne more zadržati vojaka, ko mu je potekel čas.

Koliko žalostnih slovesov! Mnogi pa so še prej brzojavno pozvani nazaj.

Oficirji, posebno samski, po mestih prežive svoje dopuste med veseljaštvom, drže se pregovora:

Nobel geht die Welt zu Grunde....

Denarja imajo dosti in na fronti ga ne morejo zapraviti. Še trgovci pravijo, da oficirske žene še nikdar niso tako vestno plačevale svojih dolgov.

Če se reče, da primanjkuje obleke, se ne sme misliti, da ljudje hodijo napol oblečeni in raztrgani. To se ne tiče gotovih slojev.

Po mestih se namreč vidi toliko nobele in razkošja med gotovi, mi sloji, zabavanja, itd., kakor da bi res svet že ponorel.

Nasprotno pa pogejmo priprosto ljudstvo. Ne mislite, da je danes dobro stojičega posestnika sram z zakrpanimi čevlji. Še Bog, da so taki ker če bo šlo tako naprej, bodo tudi taki redki.

Sploh je mnenje, da so od vojne vsi ljudski sloji enako prizadeti, zelo napačno. Denar je tudi danes še edini gospod. Sicer je pa velika razlika, če se je kdo rodil v borni ali pa bogati hiši, dasi so vsi enako podložni vojaški službi.

Enaki so si namreč v tem, da nosijo vsi vojaške uniforme in da na bojišču granate in šrapneli zadevajo vse brez vprašanja.

Razlika pa je v tem, da so na nevarni fronti zastopani skoro samo nižji in srednji sloji, pri kavaleriji in artileriji pa oni, ki imajo v sebi modro kri, ali oni, ki imajo kaj pod palecem.

Med vojno je namreč takorekó nemogoče priti k artileriji, če človek ne spada k tem zadnjim razredom.

To pa zato, ker je primeroma pri artileriji malo nevarnosti, kaj je par milj za fronto ter vedno dobro skrita. V slučaju, da jo sovražnik izsledil, pa hitro menja pozicije.

Cisto drugače je z infanterijo. Ti morajo vstrpeti v najhujšem ognju v strelnih jarkih in se nimajo kam umikati, če so obstreljevalni. Poleg tega pa se morajo tudi udeleževati napadov mož proti možu.

Pri tem rabijo ponavadi ročne granate, bajonete in neke vrste male nože, podobne kuhinjskim, samo nekaj manjši.

Povedati moram, da dozdaj še nisem videl nobenega vojaka, ki bi bil ranjen pri bajonetnem napadu. To se le redkokdaj zgodi, če v novjšem času rabijo povečini ročne bombe. Če pa pride do bajonetnega spopada, pa navadno oboji drug drugega pokoljejo in jih le malo preživi. To sem slišal od mnogih.

Iz tega je lahko razvideti nevarnost pri infanteriji ali pa pri artileriji.

Kavalerija pa je skoro docela izgubila pomen v sedanjih vojni. Prišla je v poštev le v Galiciji ob začetku, kjer so prodirali ter se u mikali na velike razdalje. Ali pa sedaj v Rumuniji, kjer so se armade hitro pomikale, ne da bi se ukopale v jarke.

Slišal sem, da so morali tudi konjeniki kasneje v zakope in strelne jarke. Ostalo je le nekaj mož zadaj, ki so skrbeli za konje in tudi ti so se menjavali.

Ker sem že pri opisovanju raznih vrst vojaštva, naj še omenim par besed o trenu.

Kar morajo pa ti ljudje, povečini že priletni možaki, pa tudi še mladi dekci (videl sem ga tudi pri trenu, ki še ni dosegel petnajsto leto), prenašati, da morajo nimajo strelje razven kake stare šare ali listja, ki ga morajo nagrabiti z rokami ali vejami po kakih goščavah, kamor jih pošlje poveljajoči častnik. Ta pa ne pravi: tukaj imaš grablje in nagrabljiva listja, pač pa mu pravi: pojdi in prinesi listja in naj ga dobi, kakor ga more in zna.

Dostikrat pa vojaki gredo in kaka ženska jih zasači na svojem ter ozmerja reveže, ki so že itak sami nase jezni. Za steljo pa rabijo tudi premogov pepel.

Zdaj pa, če pa ni konj čist prav po vojaško kakor v mirnem času, kar je skoro nemogoče, ker so konji vsi mrtavi, stari in sestradani, pa vojaka obesimo za dve uri. Koliko jih seveda pri tem omedli, posebno, ker dobivajo malo hrane in še ta je slaba.

Obesimo jih pa takole:

Roke mu sklenejo na hrbtni, jih zvežejo ter moža obesimo na drevo tako, da se samo s palec noge dotika tla. Mnogim se pene kmalu pokažejo na ustih in nekateri silno kriče od trpljenja. Eden, ki ga je moj sin sam slišal, je prosil, da ga naj odvežejo ter rajše takoj ustrele z njegovo lastno puško.

Nekateri dni jih je mnogo ob enkrat viselo in nekateri so mi svetovali, naj grem gledat, a nisem imel arca, da bi kaj takega videl. Pri tem sem se tudi bal, da ne bi v jezi in razburjenosti kaj nepravilnega rekel.

Nekaj Hrvatov-trenarjev mi je pravilo, da so pri njih sami madžarski podčastniki.

Ob šestih zvečer so morali napojiti konje, potem so šli spat kani so bili oddeljeni.

Ob osmih zvečer je prišel madžarski podčastnik, ki je imel inšpekcijo. Šel je krog konj ter vsakemu ponujal vode. Kateri konj je pil, je moral njegov gospodar drug dan viseti.

Tu se vidi, da je bila samo narodna mrznja, ker po dveh urah bo vsak konj zopet pil.

FOROČILA Z BOJIŠČ.

Berlin, Nemčija, 6. februarja. — Nemško poročilo: Od Rige pa do izliva Donave ni bilo važnih dogodkov.

Na macedonski fronti pa je bilo zelo živahno streljanje v kolenu Črne in v dolini Strume.

Rim, Italija, 6. februarja. — Z ozirom na laško fronto poroča italijanska vlada:

V nedeljo ponoči in v pondeljek so Avstrijci v gosti megli naskočili naše postojanke pri Gardakem jezeru, v dolni reke Travnogole in v Cime Boeche. Ravno tako so nas tudi napadli ob srednjem teku

Soče in južno od Gorice. Vse te napade smo odbili in sovražnika, kateremu smo povzročili velike izgube, smo razpršili. Vjeli smo tudi več vojakov.

Berlin, Nemčija, 6. februarja. — Avstrijsko vojno poročilo: Včeraj jutraj je naš infanterijski polk št. 30, naskočil sovražnika pri Ploceckem prelazu. Vjel je enega častnika, 28 mož, eno strojno puško, enega metaleca min in več pušk. Ko so porušili sovražne utrdbe, so se vrnili zopet v svoje postojanke, ne da bi imeli kake izgube, ki bi bile vredne, da se omenijo.

A. S. Burleson, glavni poštar.

Champ Clark, pred. posl. zbornice.

F. K. Lane, notranji predsednik.

Japonski Tajkun.

— Zgodovinska anekdota. —

(Koniec.)

Kapitan spreminja barve, postaja sedaj blede, sedaj rdečast, tiho mrmra in ves zmeden končno vzdihne:

"O, vsi svetniki! Resnično je ruski car in pruski kralj!"

"No, požrli vas gotovo ne bodo!" odgovori lakonično Jurkovič.

Res se približujeta vladarja v krasno lesketajoči se obleki. Nju pomosno spremljajo vojskovodje, maršali, generali, častniki in urni strežaji, vsi odlično oblečeni. Že stopata na kamenito tla; lažnjivi Tajkun, ves presunjen, stoji na spodnji stopnici, duša mu kopni ter se globoko in storasto priklanja.

No, dragi moj Tajkun!" ga po ruski prijazno nagovori Aleksander. "Ste pazljivi in nas pričakujete?"

Te besede izjavivši se poda v pripravljene čoln; njemu pa resnobno in molče sledi Friderik.

"Vaše veličanstvo!" jeclja trepetajoč kapitan in do čela presunjen pade na tla. "Premilostivo prosim za odpustitve zaradi moje predrznosti. Lažnjivo in bedasto sem se izdal za Tajkuna, ker sem vendar le ves udani sluga vašega veličanstva. A Bog mi je priča, v prihodnje se ne bode zgodilo kaj enakega!"

"Prijetelj, vstani!" izreče milo Aleksander. "Mi smo poznali šalo in naj šala ostane. Pelji nas na ladjo, kajti rad bi pregledal njegovo napravo. Želim tudi spet stati na lastnini."

Spremlstvo stopi v čoln, ki jih jedrno prepelje do "Ivanova". Tu na površju vsi mornarji, praznično oblečeni, v dveh vrstah stojijo, pod vodstvom krmarja počasi pozdravijo dole goste.

Car Aleksander pregleduje in se videzno veseli ter vse vidi v lepem redu. Potem jame umno govoriti s kapitanom o bistvenih vestih in mornarskih naredbah. Kapitan se polagoma osreči, misleč: "Ta razume mornarstvo; a v meni je tudi — v tem slučaju dobil pravega moža!" Kapitan govori o tej in oni prenapredbi, ki jo je iznašel na lastno pamet in zholjžal.

Pruski kralj vse željno posluša in v obednico gredeč pošepeta carju na uho: "Ta mož zasluži imenitnejšo in boljše službo."

Camprkima, rekoče: "To je tudi moje mnenje."

Jedi so bile pripravljene po domače in ukusno, katerih sta vladarja nekoliko užila.

Potem jame car zabavljivo: "No, kje pa je konjak, ali kako ste vi imenovali ono pijačo?"

Ogovorjeni se smejeje reče: "Vaše veličanstvo, to je le malenkost proti moji predrznosti; a tu je dobra kapljica!" in urno odpre steklenico ter pristavi: "Glavo stavim, da ni izvirnejše; sam sem to vino prinesel s Španjskega!" in natoči srebrne čaše z rdečo iskričim vinom.

Car napije, rekoče: "Na zdravje japonskemu Tajkunu!"

Trčijo s čašicami, vladarja po-

kusita, zdaneje potegneta in kapitanu pritrdita: "Da, znajden je, ne le v mornarstvu, nego tudi v vinu!"

Srečni kapitan sedaj plava v veselju in jame navdušeno govoriti o veseljih in predrznih prigodkih v daljnih, tujih deželah in na morju.

Vladarja le prehitro vstaneta od obeda.

Friderik dobrohotno reče: "Sedaj pa Tajkun naj naju obišče!"

Kapitan se prične izgovarjati na vse mogoče načine.

Aleksander pa pristavi: "Torej pridite, pa ne kot Tajkun, nego kot blagi in hrabri kapitan; jutri ob dvanajstih vas pričakujeva!"

Drugi dan ob rečni uri je prejel kapitan lastnoročno pismo ruskega carja, v katerem stoji, da naj se nemudoma napoti v Petrograd k mornarskemu ministru, kjer bode imenovan kot admiral novega parobroda. Ginjeni kapitan se hoče osebno zahvaliti vladarju; a car je že odinil s pruskim kraljem. Car je namreč nevede najugodnejše ustregel kapitanu, kajti že dolgo je žele, da bi bil prestavljen v ta zavod.

Preteklo je več let, pomenljivih in usodopolnih let. Prigodki, katere je deloma osnoval, deloma uredil bistroumni Napoleon I. niso le porušili zapadno Evropo, nego tudi strašansko stresli celo Rusijo. Kratkotom, vse okolščine so se predrugačile.

Po krvavi bitki pri Belle Alliance je nastopil sicer mir, a razrušena Evropa je dolgo občutila tužne posledice. Tudi vladarji so imeli dokaj opraviti, predno je bilo vse v redu.

Aleksander I. je vpeljal dokaj potrebnih zavodov, na primer v Ljvivu je oprostil kmete, zboljše državno blaginjo — vse predvzete je umetno in zdano izpeljal; Rusija je postajala pod njegovim vpludnim vladanjem vedno močnejša in srečnejša. A vendar se mu ni posrečilo zadostiti vsem podložnim, kajti imel je skrivne sovražnike. Bil je torej pogosto razmišljen in tužen. V takem duševnem stanju dospel nekega dne v Rivo pregledovat tamošnje vojaške čete.

Mahoma stopi pred carja admiral, proseč: "Vaše veličanstvo, pomizno prosim za posluš!"

Po sprevedu car resnobno odvrne: "Pa kdo ste? Kako se zove?"

"Admiral Aleksij Orlovič, japonski Tajkun, kateremu je skazalo milost vaše veličanstvo leta 1802, pri mestu Memelu in katero milost še sedaj uživam. A ravno danes se mi nudi prilika skazati se hvalečnega."

"Dobro se spominjam Aleksija Orloviča", pritrdi car. "Po pregledu se oglašite!"

"Ta reč ni za odlog", reče resnobno Aleksij. "Mili car! Prejmite blagovoljno ta papir, na katerem so zapisani vsi načelniki zarote proti življenju mojega najmilejšega vladarja."

Aleksander vzame iz zveste roke papir, ki rečeno potrdi. Že opoldne isti dan so bili potrti vsi deležniki zarote.

Car je pogosto rekel po onem prigodku: "Vladar naj porabi vsako priliko, da spozna zvestost"

može, med ljudstvom ima prijatelje ter jih porabi v svoj hasen. Če je ravno na videz mogočen, jih vendar večasih potrebuje."

Pisma iz tujine.

Stopil sem v pritlično kapelo. Na prvo oko se je videlo: še najprej sprejme reveža revež. Kar nima bogastva, ima sree. Revna cerkvena družba je slovenskim beguncem prepustila svojo kapelo za službo božjo.

Znani župnik in dekan iz goriske fronte je govoril vsem tem trpečim o Materi begunciev. V sprednjih vrstah so sedele matere z malo otroci. To je bila beseda zanje. Mati begunkin mater. Govoril je o betlehemskem hlevu. Niti v rodnem mestu ni bilo prostora za Dete, za rešitelja, ki je bil up in nada ljudstva. Z otrokom je morala na naglo v tujino. Skozi puščavo, mimo divjih zverij. Kaj je danes drugače, ko ne najdeš ljubezni in sočutja! Govoril je o nji, ki je v nemi bolečini stala pod križem svoje križane ljubezni. S Sinom izvržena iz človeštva, obdana od sovraštva in preklinjanja. Kaj smo vam storili, da smo tako udarjeni, dan na dan? Porušili ste nam v našem rodnem kraju Kalvarijo, toda naš Kalvarije še ni konec. Na kateri postaji križevega pota smo? In je spregovoril o največji begunkin, ki je vendar naša zavetje doma med sinovi sv. Frančiška v Ljubljani. Ta je rekla: "Jaz pa sem ostala na Gori." Podrli so njeno in naše svetišče, njen in naše domove, toda ona pravi, da se povrne na svojo Sveto Goro in nas bo vzela s seboj. V izgnanstvo je prišel angel in rekel: "Vstani in vrni se, zakaj umrl si, ki si Detetu stregli po življenju."

V tujini je človeška beseda prazna, samo božja beseda je domača in polna tolažbe.

Prejeli so blagoslov Deteta in Mater begunciev ter odhajali. Večnoma v črnih oblekah, nekaj mladih mater, precej starih ženic, ki imajo že sinove in morda tudi vnuke in strelskih jarkih. Toda v teh starih ličih je razlit čudovit mir, ki ga more materi brez moža, otrok in doma dati samo upanje v Boga, ki je močnejši kakor vsa peklenška in človeška zloba. Stara, sključena ženska z vijoličasto ruto na glavi, kakor prostovoljna spokornica, toda tako mirno je njeno oko, zaupljivo pogleda še enkrat proti Večni luči in nato svojo sosedo, katero vžge in podpre s tem svojim upanjem. S tem držijo eden drugega pokonci. Da, in pa z zaupanjem v otrocih, ki imajo tako čudovito lepe obraze, kakor da so odnesli lepoto naše zemlje in zadnji žarek sonca ob Soči s seboj v tujino...

Odpreni vrata in zagledam ženske pri umivanju. Prav sem prišel. To so ženske iz naših krajev. Ravnokar so nasitili 68 slovenskih in hrvatskih sirot. Ljubezujiva gospa, ki vodi to družino, me prijazno sprejme. Otroci se ravno igrarajo. Zavetišče je lepo urejeno; rad sem verjel deklici iz Bovea, da je rada tukaj. Hrane imajo

petkrat na dan. Izprva jih niso mogli nasititi, mi je pravila gospa voditeljica. Otroci so nagibali k skrufulozi; toda sedaj imajo vsega dovolj: hrane, zraka, vsak teden čisto perilo in posteljo v beli, svetli spalnici. Kopajo se vsak teden, vzorno se skrbijo za singo teles in zobe. Zdravnik pride vsak dan. Otroci imajo doma slovensko in hrvatsko solo, katero vodita omenjeni župnik in neka gospodična iz Gorice. Vsi otroci hodijo vsako jutro k maši in obhajilu. Kakor se vidi, jim ne manjka nič in zato izgubljajo iz njih posledice prestopnega gorja. Na otrocih se zopet kaže zdravje kraske burje in duševne zrelosti otrok se v tem lepem redu ter dobri vzgoji in skrbni razvijajo tako lepo, da je veselje in v priznanje vseh dobrih duš, ki so se zavzele za te slovenske sirote. Zavetišče stoji pod okriljem in skrbjo židov in hvalenost nam veljava odkritosrčno priznanje in zahvalo. Deset otrok je iz hrvatskega Medulina pri Pulju, ostali pa so slovenski dečki in deklice iz Devina, Deberdoba, Podgore in iz gorških gor iz Deskel in Bovea.

To zavetišče je oaza slovenskih begunciev v tujini.

VABILO
na
VELIKO SLAVNOST
spojeno
S PLESNO VESELICO,
katero priredi
Slovenska godba v Alexander,
Canonsburg, Pa.

v soboto dne 10. februarja 1917
v proslavo svojega enoletnega
obstanka.
Veseliča se vrši v dvorani društva
"Postojnska Jama".

Pricetek točno ob 6. uri zvečer.
Tempotom vjudno vabimo vsa
bratska društva ter ostale rojake
in rojakinje iz Canonsburga in
bližnje okolice, da se te naše
veselice polnostevilno udeležijo in
pomorejo k boljšemu uspehu. Za
izvrstno zabavo bode najboljši
preskrbljeno. Zato pričakujemo
veselo svidenje 10. februarja zvečer
v dvorani društva "Postojnska
Jama".

Za odbor: John Koklic.
(6-7-2)

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
katero priredi
dr. sv. Alojzija št. 36 J. S. K. J.
v Conemaugh, Pa.

v soboto dne 10. februarja 1917
v svojem lastnem domu
v Conemaugh.

Na veselici bode igrala tukajšnja
slovenska godba pod vodstvom
rojaka Viktorja Navinskega.

Na to veselico vjudno vabimo
vse rojake in rojakinje iz okolice,
da se polnostevilno udeležijo.

Vstopnina za moške je 50 centov,
dame so vstopnine proste.

Za dobro pijačo in okusen
prigrizek bode preskrbljeno.

Torej na veselo svidenje 10. februarja zvečer!

Odbor.

Svarilo.

LJUDSKI ZDRAVNIŠKI VEŠČAKI
OPOZARJAJO NA NEVARNOST
PREHLADA, GRIPE IN
PLJUČNICE.

Ogromno število smrtnih slučajev, ki so nastali v letu 1916 radi pljučnice, je opozorilo ljudstvo pred nevarnostjo, katere pride največkrat radi malega prehlada.

Zato je potrebno, da takoj najmanjši znak prehlada odstranite.

H. H. Von Schlick-ov
Bolgarski
Krvni čaj.

Če se ga vzame zvečer predno se gre spat, pomaga naravi, da lahko odstrani vse bakterije prehlada, katere večkrat radi zanemarjenosti povzročijo neljubo gripo ali celo živle bakterije pljučnice, kar ima slabe posledice.

Na tisoče prostovoljnih zahvalnih pisen lahko vidite v našem uradu.

Velika družinska skatila H. H. VON SCHLICKOVEGA BOLGARSKEGA KRVNEGA ČAJA, ki traja cel mesec, stane le en dolar, 6 skateli pet dolarjev in jo pošljemo kamorkoli ako dobimo denar ali pa tudi C. O. D.

Marvel Products Co.

9 Marvel Bldg.
PITTSBURGH, P. A.

Opomba. Ako hočete pošiljatev zavrovati, pošljite 10c. več.

Zakaj?

bi podpirali tuje trgovce kadar imate med seboj rojake, ki Vam postrežejo z istim ali boljšim blagom po enakih ali nižjih cenah kakor drugi.

Največje in najstarejše Slovenske vinske trgovine v Chicagi je lastnik Frank Jurjovec, kateri spreša vsako leto na tisoče galonov vina iz najboljšega grozdja. Za pristnost vina jamčim.

Pošiljam vino izven Chicage sodke po 15 in 50 galonov.

Pišite po cenik.

POŠILJAM DENAR v staro domovino in na vse strani točno, redno in POPOLNOMA ZANESLJIVO po najnižjih cenah. Rojaki, ki želite svojcem v stari domovini pomagati v teh groznih časih, se Vam zdaj nudi najlepša prilika, ker so krona tako poceni.

100 Kron velja samo \$13.00. Ako želite poslati potom brezičnega brzojava, pridenite se \$4.00 za naslov.

SPREJEMAM NAROČNINO ZA LIST "GLAS NARODA".

Izdelujem pooblastila in vse druge notarske listine.

Ako imate namen kupiti v Chicagi ali posebno v slovenski naselbini kako hišo ali loto, ali da imate isto namen prodati, oglasite se pri meni in boste dobro postreženi.

SVOJ K SVOJIM!

FRANK JURJOVEC

1801 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časniških poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v resnici je pa ne poznajo in niti ne slutijo, kakšne so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pomni človeštvo, se izvršujejo zdaj v Evropi. Ljudje strdajo, trpe in umirajo ter zastoj čakajo rešitve.

"Boj proti boju"

to bi morala biti deviza vsakega človeka dvajsetega stoletja. Žal, da imajo še vedno največjo besodo vladarji in diplomati, ki po svoji volji delajo in ukrepejo, kar je

slabo za narod.

Med ameriškimi Slovenci bi ne smelo biti niti enega, ki bi ne bral knjige slavne pisateljice Berte Suttnerjeve

"Doli z orežjem!"

Knjig imamo le še malo v zalogi in zato naj jo vsak, ki jo hoče imeti, čimprej naroči. — Stane 50 centov.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Absay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomožni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINCIC, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Zaupnik:

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEI, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 585 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugega. Denar naj se plača edino potom poštne, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič and Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opaziš družstveni tajnik pri poročilih glavnega tajnika kakor pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se samore napako popravi.

Usoda.

(Nadaljevanje).

Tam daleč zunaj, kjer ni bilo človeka ne v daljini ne v bližini, je potegnil iz žepa prvo pismo, ga ob robu obtrgal in razganil.

Pisala je njegova mati:

— Ljubi sin! Kakor veš, je napočil zdaj pri nas čas trgatve, in ker veda jaz in oče, da mnogo trpiš v ostri službi in nimaš ne časa, ne kraja, kjer bi si ohladil izmučeno gavo, zato te oba prav lepo prosiva in vabiva, da nas vsaj za nekaj dni obiščeš. Oče pravi, da kar piši po dopust, in če se ti zdi, da bi ga ne dali na Tvoje besede, pa pripomi zraven tako, da je oče rekel, naj Te na vsak način za nekaj dni oprosti. Ako pa veš, da je taka zadeva še strožja, pa zapiši, da si bolan in se moraš prepravičiti in počiniti. Oče je takih misli, da boš dobil gotovo, če le hočeš priti in imaš mene, svojo mater, kaj rad. — Grozljiva je na moč, vreme dobro, in ako Bog da, bomo imeli mnogo dobrega pridelka. Torej le gotovo pridi in piši kdaj, da se prijelje Franc pote na postajo. — Pozdravljamo Te —

Mirtič se je nasmehnil in hipoma zresnil v čudni grozi, ki ga je obšla kakor napad mrzlice. Videl je pred sabo sivga in dobrotnege očeta, svojo mater, odkritosrčno in živahno kmetico, svoje ga brata Franc in svojo sestro Milico. Vsi so se ga domislili ob veseljem vinorodnem času, pisali mu in ga vabili k sebi, da bi se ne veselili ob trgatvi sami, ampak bi bil tudi on deležen tega veselja. Oče in brat Franc bi ga vzel v svojo sredo in ga odpeljala v vinsko gorico, kjer ne utihne noč od samih razkošnih vriskov, kjer se po pesni

život redi in pase, kjer nam vinska trta rase. Sladek je njen sad, vsak ga ima rad gre teb' in meni v lase.

Ali vsi ti ljudje se veselo po trdem delu in trudu, njih radost je posledica samozadovoljnosti. Ne ljubijo ga, nočejo poznati takega človeka, ki mrzi delo ali ki ni za delo ustvarjen. Da bi izvedel o njem, o svojem sinu, kako se je z njim pripetilo, bi se ga srčno vabil, ne bi ga vabil, ampak bral bi se ga. On ni bil poraben v službi, on ne zna delati — on ni — človek.

Drugo pismo mu je pisala O. glarjeva Tina, izčarjeva hči in njegova nevesta.

— Dragi ljubček! — pripoveduje drobne in okrogle dekliške erke. — Tvoj oče mi je večeraj popoldne povedal, da prideš na trgatve, in jaz prepevam zdaj že drugi dan, neprestano samega veselja. Tako te imam rada, da sama ne vem, kaj bi zapisala.

Na tem mestu je sledila vrsta kroglica in pik in črt, ki so dokazovale, kako je mlado in zaljubljeno dekletce premišljevalo o na-

daljevanju svojega pisanja. Po eni razčrtani vrsti so se pričele zopet besede:

— Prosim te prav lepo, da se pripelješ to pot v uniformi. Oče je rekel, da imaš tudi sabljo, in sicer zgoraj in spodaj zlato. Na naši železniški postaji sem že ogledala vse uradnike, pa nima nobeden zlate sablje. Kako, da jo imaš ti? Pripelji jo na vsak način s seboj. O, zopet mi je zmanjkalo besed in to zavoljo samega pričakovanja in nestrpnosti. Ali prideš takoj k nam, ko se pripelješ na trgatve? Jaz mislim, da! Srečno te poljubljaj —

Mirtič je čital in nekaj mu je šumelo in zvenelo okoli glave — kakor odmevi daljne in lepe gode. Silno blizu se mu je zazdela Tina, kakor bi se skrivala za deblo blinje lipe, ki raste ob cesti, ki šepeta z listjem ob robu koše nice. In bal se je, da v vseh domačih ljudeh, ki se ne vedo o njegovi usodi, ki se vidijo pred njim kakor pred samotni seboj same jasne ceste in cilje, žele si ga mešati in ga vabijo. Ali on ni več ti več službe, nima bodočnosti, on, kakor je bil negda, on nima več službe, nima bodočnosti, on je postal potepuh, izgubljenec, postopač, klavitez.

Vse pleše po mislih in se mede kakor suhe snežinke v burjastem zimskem dnevu. Spomini, sedanjost, bodočnost, vse se meša, — pleše pred očmi, prikazuje se in izgnja. Nekaj samega ostaja pred očmi in tisto je kakor črna jama, ali jutri ali pojutranjem pešajoča popotničkova noga.

Vrnil se je, popil v gostilni kavo in odšel nazaj v svoje stanovanje. In ko je sedel tam zanišljen pri mizi, je potrkal Tomaž, vstopil in naznanil:

— Gospod šef naznanja, da pride jutri nov aspirant in zato treba izprazniti sobo.

Mirtič je zopet sam.

V sosednji sobi hrči asistent, — okrog njega plavajo in zvenijo dlugove besede. Roke se iztegnijo same od sebe po knjigah, prsti se oklenejo ličnih platnic in jih ne marajo izpustiti.

— Ne smeš vzeti s seboj! pripoveduje ustne. — Ne smeš vzeti! Sumili bi te doma, sumili!

In misli se začudene vznemirja jo:

— Kdo je rekel: doma? Kaj je kdo rekel? Ne domov, daleč kam, daleč!

In zopet ustne čisto mehanično in komaj slšno:

— Ali kje so denarji, kje so sredstva?

III.

Okoli enajste ure dopoldne si je kupil Mirtič vozni listek in kmalu nato stopil na vlak in se odpeljal. Adjunkt je imel službo, te na vlak in se obrnil vseh, kadar bi bil moral videti odpuščenega kolego, v drugo stran in tako, da ga ni videl.

Ko je vlak odstopal, se je sklonil Mirtič skozi okno in pogledal nazaj po beli postaji. Se dvakrat, še trikrat se je zablika-

la med vejevjem in se nenadoma potopila v brezumni rumenini jesenskega listja.

Vozil se je v tretjem razredu. Nasproti njega je sedelo dvojce mladih deklet in se šepetaje menilo in stikalo k oknu. Na drugi strani je sedel črn delavec in kadil smrkljave cigarete, tam dalje je ždela kopa kmetie s košarami po kolenih in se razgovarjala o sejmovih in kupčiji.

Skozi okna je sijalo jesensko sonce, na desno in levo so bežale mino gole pokrajine, zdaj senožeti, zdaj pašniki, zdaj grmičje in dreve. V Ljubljani se je bilo treba prevesti v dolenski vlak, ki je odhajal čez kake pol ure. V njem je udaril na uho znani dialekt, znani kraji so bežali mimo oken, nizki holmci z belimi cerkvicami, ki so se kazale od vseh strani.

Čudno se je bilo tod voziti: — Prišli so spomini in tako napolnili kupe in ga zagostili, da je sedel Mirtič kakor v megli in ni videl, ne slišal več ne sopotnika, ne sopotnice, k sta sedela poleg in se razgovarjala o kmetiji. Stokrat in stokrat se je že tod vozil in vselej v drugem razpoloženju kakor danes.

Ko je obiskoval šolo, se je vozil na počitnice, pozneje se je peljal tod prikratk v svojo službo, nekoč ga je spremljala na tej vojni njegova zaročenka Tina, in blizu Grosupljeja drži vlak skozi tunel in tam se je dogodilo nehoti in nepričakovano prikratk nekaj sladkega in nepozabnega.

Rahlo kramljajo spomini, v dnu duše leži kakor svinčena kopa zavest sedanjega stanja in nesreče, držeče kolese pod vozovi enakomerno suje in se zaletava, včasih zaškriplje in zaječi pod zavornicami, vlak vozi vedno počasneje, izmed drevja se prikaže bela hiša, skladanica lesa, jesenski vrt, kopa ljudi in lokomotiva zaumi na vse glas in se ustavi.

Postaja je in sprevodniki letajo po dolgih ob vlaku in naznanjajo potnikom, kam so jih pripeljali.

Nekoliko minut po treh izstopi Mirtič v svojem rojstnem kraju. V trgu je postaja in on ima še pol ure peš do svoje vasi. Gre med travniki in njivami, koder pospravljajo kmetje zadnje pridelke. Včasih mu pride nasproti znanec ali znanka in ztrga ali bližnje vasi, pogleda vanj začudeno in se skoro nasmeje, ali v dnu mu manjka gotovosti. On, — Mirtič, ve in pozna in se vsakogar spominja. Ali ko bi bilo treba izpregovoriti, ga navda nekaj odvratnega in v dnu nostranjosti ga je sram.

Tam tiste rebrbi na desno, ki se tope v jesenskem soncu, to so vinske gorice. Bele hišice sredi njih, ki se blešče kakor ubeljeno platno, to so zidanice, vinski hrami, ki čuvajo za zidanimi stenami in železnimi zapahi zelo trebušaste sode, vse polne iskrih, bisernih vinskih kapljic.

Mirtič pride do doma in tik pred pragom mu postane tesno in okorno, kakor bi ne bil prišel prav in bi se moral vrniti.

Ali veseno stopi v vežo in stopi iz nje pri nasprotnih vratih na dvorišče. Tam zagleda mater, ki stoji sredi kokoši, jih krmi in se z njimi pogovarja:

— No ti čopka, — pravi, — tebe imam jako slabo zapisano. Pet dni že nisi znesla jajca! Le glej, da ne boš o Božju v peti čvrčala!

— Dober dan!

— Bog daj! — odgovori mati, a ko se okrene, ji zastane sapa, peharček ji pade iz rok, ziže se raztrese po tleh, kokoši zakokodakajo in petelin zapoje, kakor bi se ne bal take nezgode.

Mirtič stopi k njej in ji ponudi roko. Kmetica se naglo iznebi zadrega, še je rdeča v zarjaveli in razorana lica, ali že se nasmejava in veselo meni:

— Ti kosmata kučma ti! Kako si me preplašil! Prideš kakor duh z onega sveta! Ne pišče, ne daš glasu od sebe, človek se okrene, pa stojiš za njegovim hrbtom! Ti gora visoka ti!

Mirtič stoji pred njo, v blede lica je zardel, hoče nekaj povedati, pa ga moti grenka zavest, ki ga tiči v prsih.

Mati je vidno zelo vesela, peharček pobere in odhaja s sinom v vežo in hišo.

— Vidiš, — pravi, — naš oče vse ve. Kaj ne, da si tako napravljen, kakor ni je rekel pisati, pa so te pustili domov? Ti dedec ti! Lajen si; kar za mizo sedi, takoj ti prinesejo. A pital bi bil vedno lahko! Franc bi bil zapregel Luce ali pa oče in bi se bil pripeljal pote na postajo. Tako pa si šel peš do doma!

— Kje pa so drugi? — vpraša Mirtič.

— Franc in oče sta šla v listnik, Milico pa sem poslala v prodajalno po sladkorja! — pripoveduje mati veselo in prijazno in jesensko sonce sije v sobo in se svetli na tleh v ploščatih in trepetavih lisah. — Milice kar poznal ne boš. Cela nevesta je že postala! Franc pa se zares ženi! Kar žilica mu ne da miru in tarna in pravi, da nas bo kar pustil, če mu ne preskrbimo pred pustom ženake. Sosedovo Marjeto bi rad — ta glavac nengnani!

Pred hišo priškriplje in se primaje visoko naložen voz listja in zavezne okra, da je skoro mračno po sobi. Oče se oglaš v veži in mati se mu odzove v kuhnji in shrambi, kjer pripravlja priigrice, z veseljem oznanilom:

— V hišo pogled! Gosta si dobi!

Oče res odpre vrata, pogleda, pa se odkrije zasmeje na vsa usta:

— Bog daj, Tone!... Da bi te, cesarska dežela! Kaj so te oblaki iztresli?

Stopi do njega, iztegne žilavo roko z zaviranimi srajčnimi rokavi, oprime z žuljavo dlanjo mehko sinovo desnico in jo prijateljsko in presrečno strese.

— Halo-o! — kliče. — Halo!... Kje si, mati? Daj fant ujesti, daj prinesi!

(Pride še).

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim in potrtnim sreem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je nemila usoda pretregala nit življenja mojemu samskemu bratu

IVANU GROŠELJ.

Ranjki je bil rojen dne 8. septembra 1884 v Gradiscu, fara fara v Tuhijski dolini pri Kamniku. Bival je tu v Ameriki nad 8 let in je bil član slov. podp. dr. sv. Barbare št. 46 na Penn Station, Pa. Po poklicu je bil izučenišar.

Dne 27. januarja t. l. ga je usmrtila lokomotiva Pennsylvaniske železnice. Truplo pokojnika se je položilo dne 30. januarja po katoliškem obredu na Penn Sta. pokopališču k zadnjemu počitku.

Tem potom me veže dolžnost zahvaliti se vsem prijateljem in znanecem, ki so mi stali v napepolnem položaju ob strani ter največje pripomogli, da se je sprevod pokojnika kar najslovesneje izvršil.

V prvi vrsti moram izreči najtoplejšo zahvalo vsem sobratom in sosestram društva št. 46 S. P. D. Sv. Barbare na Penn Station, ki so se korporativno udeležili pokopniškega sprevoda.

Nadalje izrekam prisrčno zahvalo sosedoma gospodinjama Mariji ter Ani Komac, družini Franka Matko iz Greensburga, Pa., ter članom in članicam za krasne podeljene vence.

Najprisrčnejšo zahvalo sem dolžan izreči sledečim osebam: Mariji Komac, Ani Komac, Tomažu Salomonu in Avgustu Bergine, vsi iz Penn Station, Pa.; nadalje družini Johna Pirš iz Herminie No. 2, Pa., ter njihovima dvema prijateljama, katerih imeni mi nista znani; družini Luke Pirš iz Herminie No. 1, Pa., ter Alojziju Matko iz Steubenville, Ohio.

Ti vsi so mi v mojega mnčenem položaju stali na strani ter pomagali z raznimi deli in avtomobili, da se je pogreb pokojnika kar najslovesneje izvršil.

Dragi, nepozabni brat, lahka ti bodi tuja zemlja, prijateljem in znanecem pa te priporočam v blag spomin.

Penn Station, Pa., 5. febr. 1917.

Zahujoči ostali:

Simon Grošelj, brat.

Marija Grošelj, rojena Matko, svakinja.

Simon in Frank Grošelj, nečaka.

V starem kraju: Nikolaj in Lucija Grošelj, stariši; Jožef in Franc Grošelj, brata.

(7-8-2)

HARMONIKE

bodil kakršnekoli vrste izdelanem in popravljen po najnižjih cenah, a do te mere in zanesljivo. V popravu zanesljivo vseh pošte, kar sem že nad 18 let tujaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vsemom kranjske kakor vse druge harmonike. Rabljene harmonike kupujem in v vseh delih v zaneslo, toči 16 3 in 4 vrstne.

JOSEF WERNER.

1917 East 9th St., Cleveland, Ohio.

ščem svojega strica MATEVŽA HOLMARJA, ki je pred nekaj leti bival v Clevelandu, Ohio, in VALENTINA HUMARJA, ki se nahaja nekje v Illinoisu. Moj naslov je: Janko Humar, pionieri di guerra, Reparto pionieri Ribolla, prov. Grosseto, Italia. (6-8-2)

KJE JE MARIJA PETRUCH?

Bivala sva skupaj na Aurora, Minn., ker so ji postala prevroča, je izginila neznano kam ter pustila pri meni še precej obleke. Ker pa nočem imeti skrbi z drugim blagom, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi blagovoli naznaniti naslov. Pozna se jo lahko po gornji sliki. Če bo pa sama čitala te vrstice, naj se oglaš, da ji pošljem njeno blago. Mislim, da je v Detroitu, Mich.

John Petruch,
Box 255,
Aurora, Minn.

NA PRODAJ

so rabljene harmonike 1, 2, 3, 4, 5 in 6 vrstne. Kar se pa tiče popravke harmonik, pa naznanjam, da če se silno mudi, na njih nikar ne pošlje meni, ker pred enim tednom vendar nihče ne more zahtevati, da bi bilo delo gotovo.

John Vencel,
1017 E. 62. St., Cleveland, Ohio.

Želim izvedeti za naslov svojih dveh prijateljic MARIJE in PAVLINE OLENIČ. Doma sta iz Prema na Notranjskem. Pred dvema letoma sta se nahajali nekje na Butler St., Pittsburgh, Pa. Če kdo ve za naslov, prosim, da ga mi naznani, ali naj se pa sami javita. — Antonia Gršak, omožena Prince, Bessemer, Pa. (6-8-2)

Ne razdrnite po vsem svojem telesu bolečin protina, zbadanja v hrbtu

ter drugih bolezni, ki nastanejo iz prehlada. Ako vdrnete zdravilo na bolečem delu, bolezni ne bode odstranili, pač pa zamorili živce ali pa pregnali iz enega dela v drugega in v kratkem bode pronašli, da so se vam bolečine povrile in da so še močnejše. Rabite novo svetovno čudo, imenovano

REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO

To je edino neprekosljivo zdravilo, ki je priznano od nebroj zdravniških profesorjev. To zdravilo je bilo preizkušeno v največjih bolnicah celega sveta in zato prav lahko rečemo, da je to zdravilo prestalo poskušnjo. Mi smo jo uvedli v trgovino za trpce ljudstvo.

Cena eni steklenici je en dolar, tri steklenice \$2.80. Šest steklenic je dovolj tudi v najbolj zamerjenih slučajih za popolno ozdravljenje \$5.00.

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND CLEVELAND, OHIO.

2812 East 79th St.,
"Vi lahko pišete meni z ozirom na katerokoli bolezen in prejeti boste najboljšo pojasnilo in ostalo popolnoma tajno."

NAROČILO.

Tem potom naročam steklenic REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO in priložim \$..... in centov. Jaz nečem razdrniti reumatizma po celem svojem telesu.

Ime
Naslov

Krompir v Evropi.

Le še šest let in v Evropi bodo obhajali 150letnico, kar se tam krompir sadi. Kajti čeravno je admiral Drake prinesel ta sad že v 16. stoletju iz Amerike v Evropo, vendar se ta dolgo ni mogel udomaćiti, česar so bili krivi stari

predsodki onega časa. Stoprv učenemu Francozu Parmentierju se je posrečilo leta 1773, da je pridobil za ta sad francoskega kralja Ludovika XVI.; in tako se je po tem iz Francije, kakor vsaka nova šega, tudi ta nov živež krompir brzo zapodil po Nemčiji in od tam po ostali Evropi.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za navadno leto 1917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi:

Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti:

Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Soparica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Vojna na tehnik v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitev Gorice po štiri-najstmesecnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Zakaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Groznja. — Hotel. — Med cowboys. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Čaša kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujcev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrli cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Silke.

Avstrijski vojaki grade pot ob strmem obrežju. — Avstrijska gorska baterija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v predoru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervisti. — Prihod Italjanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvojene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Prizor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska artilerija. — Avstrijski razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasi. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni arbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijaki transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postojanjo. — Roveret.

Bala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Naročajte ga pri:

Slovenic Publishing Co.,

62 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn. sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:
 Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
 Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
 Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
 Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VERHOVNI ZDRAVNIK:
 Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:
 JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
 ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
 JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:
 GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
 LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
 JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:
 JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
 JOHN MOVER, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
 MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:
 RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
 FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
 FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-
 tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode
 oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

prepričali."

Macaulay me je bil namreč francoski nagovoril in do sedaj sva se le francoski pomenkovala. "Dobro, da le čitajoče razumete angleščino. Odprite Fausta na katerikoli strani, hočem in kar mi pokažete, hočem vam prevesti, da presodite, ali razumem pesnika ali ne. Seveda hočem v prozo prevesti, za verzje bi bilo treba mnogo časa."

Odprl sem Fausta, po naključju one vrste, ki slikajo Euphorionovo umiranje. Macaulay prime pero in napiše dobro angleško prevsto. Naklonivši se sem dejal: "Dobro!"

Macaulay se je nasmejal in njegov široki, nič kaj prijetni obraz je postal nekako vabljiv. "No, pa za sedaj pustiva Goethejeva Fausta", de Macaulay, "hočem rajše čitati nemško prozo", in nemudoma posegne po novi knjigi: "Geschichte des Abfalls der vereinigten Niederlande von der spanischen Herrschaft, von Schiller."

Čital je počasi in jaz sem popravljal: prečitavi eno stran, da knjigo meni, da sem jaz prečital celo stran, in nato jo je zopet on še enkrat skoraj brez pogreška prečital.

Macaulay odloži knjigo, pogleda na uro in de: "Ni mogoče, čez dve uri! Zgodovina je pač najzanimivejši znanstveni predmet. Ali hočete jutri zopet priti ob takem času?" "Jako rad, gospod Macaulay."

"In koliko zahtevate honorarja?" Zastran tega še nisem bil poprašal in poizvedal pri učiteljih nemškega jezika v Londonu, torej nisem vedel nič odgovoriti in prejkone mi je Macaulay bral na obrazu mojo zadrego. Sinehljaje me pogleda s svojim bistrim očesom ter veli:

"No, vidi se vam, da spadate v ono vrsto jezikoslovcev, ki sčasoma postanejo vseučilišni profesorji. Jaz ne gledam na minute, če me zanima kakšna knjiga, ponudim se dalj časa pri nji, in zato se že bodeva pogodila zastran honorarja. Jutri se zopet vidiva."

Priporočivši se sem odšel. Vsihi so mi rekli moj oče: "Če bi človek vsakikrat vedel, s kom ima posla, marsikateriga moža bi višje cenil in častil."

Macaulay se ni slovel takrat, kajti ni še bil izdal svojih večjih in važnejših del. Star je bil blizu 34 let, a jaz, akoravno mlad, sem spoznal, da obhujam z veljavim možem. Da bi se znal primerno vesti, stopim v neko knjigotračnico poizvedeti, kaj in koliko je že spisal Macaulay.

Knjigotračec mi da pesem "Evening" (Večer), katero je bil zložil Macaulay kot 21leten študent in kateri je bilo prisojeno darilo. Malerična je in krasna ta pesem, a jaz sem šele pozneje znal ceniti jo. Knjigotračec je bil tako dober, da mi je povedal marsikaj zanimivega o možu, kateremu sem bil učitelj nemščine. Mnogo sem čul o njegovi ogromni učnosti in o njegovih ostrih bistroumnosti.

Seasoma sva se to in ono pogovorila z učenjakom. Jaz sem omenil, da mi je v ostane velika čast biti njegov učitelj, ali doma na Nemskem in tudi kje drugje skoraj ne bode hoteli verjeti, da si je takšen mož izbral čisto mladega učitelja.

Pač, pametni ljudje bodo radi verjeli, — a meni bi bilo ljubilo, če na Angleščem tega ne omenjate, kajti od klasično naobraženega mladčena se upam naučiti boljše in pravičnejše nemščine, nego od neklasično naobraženega starejšega moža. Tudi so mladi naobraženi ljudje vselej najnatančnejši in najbolj učitelji, kajti mladina rada pripoveduje in popravlja. Mlad mož se raje navdušuje za pesnike in pisatelje svojega naroda, nego katerikoli starejši mož.

Morda včasih ne zna dovolj in prav ceniti onega, kar so bili učitelji, ali on jih vsaj ljubi. Mladina, je mladalec smehljaje, "mislite, urna mladina rada popravlja. Vi hočete vsak pogrešek mahoma opaziti, kak starjši mož bi ga morda še ne opazil, ali pa bi se mu ne zdelo vredno črtniti o njem."

Da je ta modri mož govoril go to istino, tega takrat še nisem izprevidel. Neko jutro sem malo obolel. Napišem listek izgovarjajoč se, da ne morem priti. Čez eno uro prejmem odgovor z novei. List je bil nemški pisan:

Moj dragi gospod! Milovaje sem izvedel, da ste bolni. Čuvajte se, jaz vam pošljem spretnega zdravnika, na zadnje vam priporočam imber,

dr. Babingtona. Nazaj grede mi bode povedal, kako vam je. Dolžni honorar sem priložil. Če kaj potrebujete, opomnite me le kar naravnost. Bog daj hrano vsem stvarim; in zdravi je dolžan postreči bolniku. Da ste mi kmalu zdravi.

Thomas Babington Macaulay.

Trdilo se je, da je bil Macaulay zelo čmeren in sarkastičen mož, a kar se tiče mene, sem primoran izpovedati, da proti meni se je vedel vsakikrat takisto, kakor pristojno dobro odgojenemu možu ter da je bil jako blagoga srca.

Cez štiri dni sem dober in takoj sem šel k učenjaku. Dobil sem ga v naslonjaču prebirajočega nemški prevod zanimivega romana "Woodstock".

"Ali vam je znan Walter Scott? Ne menim, če ste ga čitali, kajti kateri naobraženei ni čital njegovih romanov, jaz menim, če ste ga razumeli?"

"Ne, gospod!" "Škoda! S kolikim veseljem bi prebirali Scottove romane. Čakajte, vsaj nekaj naj vam povem zastran njega. Scott se je glede znančev in čarovnega kolorita strogo držal zgodovine, glede dogodkov pa ne. Pripoveduje nam dogodke, ki se nikdar niso bili prigodili, a moglo je vsakater, vjema se z dobo ter je prikladen osebam, ki se vpletene v dogodek. Vitez Lee, ki ga jako dobro slikam, je Walter Scott sam, tako, kakor piše, bil bi on delal in razval na viteževem mestu, razven da ne bi bil tako ostro postopal s svojo dečo; toda Leejeva ostrost je primerna tedanjemu času. Scottov slog je prekrasen; jaz prebiram dela tega mojstra ravno tako pazljivo, kakor godec pazljivo ubira svoj nastroj. Spisovati hočem zgodovinsko delo, nabral sem že mnogo gradiva, ali v prošli čas me noben pisatelj ne more vtopiti tako, kakor veliki čarodějnik Walter Scott, kajti on piše prav takisto, kakor da je bil sam doživel vse, kar piše."

Macaulay je toliko napredoval v nemščini, da je skoraj neverjetno; trdim, da bi bil postal eden prvih jezikoslovskih učenjakov, ko bi bil ves svoj čas posvetil študiranju jezikov.

Neko jutro po učenju vpraša me Macaulay: "Dokler še ostanete na Angleškem?" "Kratek čas", odgovorim. "Tedad se več ne vidiva."

"Gospod, pojutrajšnjem grem iz Londona, jutri pa imam mnogo opravka. Težko, da se ob meseu vrnem."

"Zal mi je." "Povem, da se mi je bridko storilo in nisem mogel govoriti."

Macaulay ljubeznjivo omeni: "Ste še od malo ljudi slovo jemali. Nemei ste občutljivejši nego mi."

Ker nisem odgovoril, posegne po zvezek Ruckertovih pesmi, ki jih je jako cenil, in začne čitati iz njih. Odločivši knjigo omeni:

"No, kako ste zadovoljni z mojim izrekovanjem?" "Jako sem zadovoljen, gospod Macaulay. Ni drugega ni treba, kakor mnogo govoriti nemški, pa s takimi, ki dobro govore nemški."

Škoda, da je tukaj mnogo Nemcev, ki slabo nemščino govore, pa vendar pončujejo v njej."

"Tudi taki Angleži se nahajajo po Nemskem. Slišal sem jako naobrazene Nemce govoriti slabo angleščino, a to zato, ker jih niso poučevali temeljito naobraženi učitelji."

Macaulay me je povabil na obed, ker je bil najin zadnji dan. Žalosten sem šel od učenjaka, katerega sem častil, pa tudi jako ljubil. Seveda nisem mogel takrat prevideti, da bode tako zaslovelo ime tega moža. On čas se ni bil spisal svojih mojsterskih Essayjev, zgodovine Anglije.

Bulwer trdi o teh delih, da so glede moga nedosegljiva v prebozati angleški literaturi. Popoldne ob šestih pridem v drugo k učenjaku. Veselo je priskal ogenj v peči, kar mi je bilo tem prijetnejše, ker smo imeli dežev in mrzel dan. Macaulay me prijazno pozdravi, služabnik pa nanosi angleških jedil.

Ker sem bil jaz kljub slabemu vremenu tekal cele tri ure po mestu, bil sem lačen in zbog tega sem slastno jedel. Macaulay se je smejal.

"Kaj menite, ko sem bil mlad študent, kako sem bil jaz uren in delaven pri jedi."

on pospešuje prebavljanje. Jaz, kadar hočem dalj časa delati, uživam le malo, toda izbranih jedil. Pivo pijem, kadar hočem počitka. Čaj pa je vsak čas dober pomočnik pri uspešnem delu."

Ko sediva pri mizi, dojde nek gospod, iskren prijatelj učenjaka, česar sem se kmalu prepiral. Macaulay naju predstavi drug drugemu. Gospod sede za mizo, poseže po suharu in kozarec vina ter vpraša:

"Tomaž, ali res pojdeš v Indijo?"

"Ne se, Alfred. Pozneje, če bo kazalo, pojdem pogledat v to deželo dežev."

"Danes sem govoril z nekim misijonarjem iz Vzhodne Indije: tožil je, da se spreobrača malo ljudi na krščanstvo."

"I no, zakaj se ne poskuša z rimsko-katoliško vero, ki je vabljivejša jugoviciem?"

"E, Tomaž, ti pa le rimsko cerkev zagovarjaš!"

"Da, Alfred."

Ali je Macaulay iz opozicije tako govoril, ali se je njeemu katoliško obredoslovje zdelo prikladnejše Azijcem, tega ne morem presoditi.

"Ali je res, da se učis nemščine?" poprašja prijatelj.

"No, ti me že smeš izpraševati in tebi tudi brez ovinka odgovorjam, ker tudi jaz tebe izprašujem."

"Tomaž, kaj takisto govoriš, kakor da bi kdaj lagal."

"Kaj pa da ne, ali razun svojim roditeljem nisem doživel nobenemu drugemu dovoliti, da me izprašuje, torej navadno ne odgovorjam, ali pa zelo zbadljivo. Iščil sem se nemščine od tega-li gospoda, zlasti izrekovanja. Alfred, pa ne pripoveduj naprej! Gospod se kmalu vrne na Nemško, ne sprejema novih učenec, torej tudi priporočanja ne potrebuje. Sedaj vse veš."

"Dobro, dragi Tomaž, tako naj bode, kakor želiš. Ali čemu skrivam, da se sedaj učis nemščine?"

Macaulay se je nasmejal, rekoč: "Tudi na to vprašanje ti hočem odgovoriti. Moje sestre so zadnjič govorile nemški. In jaz sem dejal sam pri sebi: Kaj, one znajo govoriti ta sprostranjeni in bogati jezik, jaz pa ne! To ne gre! Vrhn tega, saj znaš, čim več si človek osvoji na duševnem polju, tem veljavnejši mož je. In zato sem dejal svojim sestram, ki so se ponasale z znanjem nemščine: "Le čakajte, kadar se mi bode poljubilo, takrat bodem govoril z vami nemški, sedaj pa ne." Sestre namreč niso vedele, da takrat se nisem znal govoriti, pa tudi ni treba, da bi izvedele. Na znanstvenem polju mora biti človek do dela izveden in gotov. Sploh pa, da bi slehememu, ki se mu zljubi izpraševati me, odgovarjal in se opravičeval zaradi onega, kar nislim in delam, za to jaz od svoje strani nisem zavezan, od nasprotne strani pa nihče nima pravice izpraševati me."

Macaulay ni ljubil nobene ženske, razen matere; umrl je samec. Lepega, čistega perila je imel vedno v izobilju, obleka je bila vsakikrat iz najboljšje robe, a kako se ga je prijel, na to je malo porajtal. Včasih je bil jako zamišljen. Ena sama beseda, ki jo je čital ali čul, je včasih vzbudila v njem po cele vrste misli, in tedaj je knjigo odložil, vsedel k pisalni mizi ter razlival svoje misli na papir.

Leta 1852. sem ga še enkrat videl. Z veliko pazljivostjo sem prebiral njegovo obširno delo: "History of England from the accession of James II." ki mu je v nekaterih krogih pridobilo večjo slavo, nego druga slovestvena dela. To delo se v obče jako hvali, vendar se pisatelju tupačim očitata, da tedaj, kadar so potekli viri, je prilival iz svoje fantazije in da je semtertja prenostranski zasakaval poedine podatke vzmisi iz tekočih virov.

Ne dá se tajiti, da vsak poedini zgodovinar ali kritik sodi s svojega stališča in po svoji individualnosti. Preiskoval, primerjal, preudarjal pa je Macaulay gotovo vse, kar nam podaja v svojih delih, toda on ni bil navaden, snh zgodovinar in naštevalec izvršenih dogodkov, on je zajemal in bral tudi iz potez kakega rokopiisa, iz kake ohranjene obleke, iz kake priljubljene pesmi, zgodovinsko znamenite osebe, zajemal je iz takih virov mnogo več, nego marsikateri drugi. Ki se ne zmenijo za enake stvari. Po takih preizkušan, a do moga natančljivih starinah je prerodil Macaulay enake dotične zgodovinske znamenite osebe ter potam narisal lepo zgodovinsko sliko.

10.000

mož je hvaležnih

ker so odstranili protin, bolečine v križu, na straneh, ohromelost kosti in druge bolezni, ki so nastale od prehlada.

REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO

jih je ozdravilo. Ena steklenica \$1.00, tri steklenice \$2.80, šest steklenic, popolno zdravljenje \$5.00.

K meni lahko pridete s katerokoli tajno boleznijo, in zdravil vas bom popolnoma tajno.

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND

2812 E. 29th ST., CLEVELAND, O.

Zadnja novost.

Vaskevrate žganje, brinjevec, olivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez kuhanja s mojimi izvlečki. Pošljim 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en celi kvart bolj zdrave, čistejše, boljše in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih.

F. P. Barton piše: "Nasmnim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago kakor ste vi pisali. Poslijte še id."

Takih in enakih pisem, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvalno vredno.

Pišite na: **Z. JAKSHE** Box 366 North Diamond Station, PITTSBURGH, PA.

Uničeni sadeži.

Atlanta, Ga., 6. februarja. — Zadnji mrz je v Floridi napravil na sadežih zelo veliko škodo. V več krajih države so uničeni vsi pri-
 delki. Tudi v Luisiani je škoda zelo velika.

Cenzura brezličnih brzojavov.

Washington, D. C., 6. febr. — Vlada je zavkazala postajam za brezlični brzojav na različnih kra-
 jih obrežja, da naj ne oddajo ni-
 kake brzojavke naprej, ki je ko-
 likaj sumljiva, da bi izdala Nem-
 čiji kake vojaške tajnosti.

Thomas Babington Macaulay.

Črtica iz njegovega življenja.

V treh mesecih sem se hotel naučiti angleščine — piše nek Nemeec, — kajti menil sem, da mlad zdrav in marljiv človek vse zmore, če le hoče. Za to predznost in nespamet sem se živo pokoril. Zbolel sem. Zdravnik mi je svetoval premeniti zrak in moj dobri strie mi je takoj stisnil v roko denar, rekoč: "Na Angleško pejd!" Angleščine, to dobro vem, si ne izbiješ iz glave, a tukaj se je dobro ne naučiš nikdar, vsaj ne pravilnega izrekovanja. Tedaj pojdi na Angleško. Tudi hočeš videti lep kos sveta ter se marsikaj naučiti za vsakdanje življenje."

Slišal sem strica. Z novei ter priporočilnimi listi previden sem ugodno živel v Londonu, toda prekmalu sem opazil, da zmanjkuje noveev. Kaj pa sedaj? Domov nisem hotel pisati po novo podporo, nego sem sklenil sam kaj prislužiti s poučevanjem nemščine.

Čez nekaj dni čitam v časopisu "Times" naslednji oglas: "Nek gentleman išče učitelja nemščine, kateri pa mora biti vsaj v latinščini dobro izurjen. Kaj več pove upravnosti lista."

Poizvedel sem, kar je bilo treba vedeti ter mahoma sem šel iskat moža, ki se je hotel učiti nemščine.

Ko potrkam na hišna vrata, pride odpirat služabnik v priprosti opravi. Tiho me vpraša, kaj bi rad, in izvedevši, hiti me oglositi svojemu gospodu.

Uredništvo.

"Znate starodavne jezike?" "Tri leta sem študiral v Lipsku in v Jeni."

"Morda zategadelj, da ste poslušali v Lipsku Hermanna, v Jeni pa Eichsteda?" omeni Macaulay.

"Da, da", sem odgovoril. Ta opazka je dobro dela mojemu rodoljubnemu sreč.

"Ali imate časa po eno uro na dan, ali po dve, kar bi bilo še ljubše meni?"

"Da, gospod Macaulay."

"Dobro, ako je vam prav, kar pričniva."

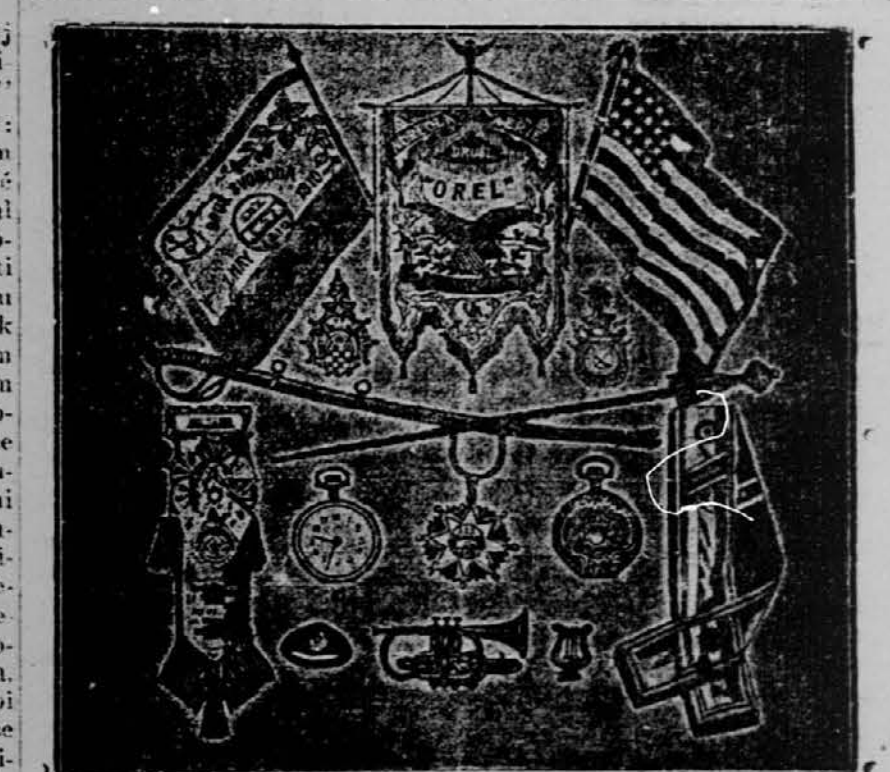
Ponudi mi stol, sede in odpre neko knjigo.

"Nekaj pogrešati, kakor se mi zdi", omeni Macaulay.

"Tinte, peresa, papirja in slovnice, gospod Macaulay."

"Imate prav, toda meni ni treba teh pripomočkov. Nemški čitati in pisati se lahko sam privadim in tudi sem se že povoljno izuril, le izrekovanja se moram učiti od Nemea. Jaz hočem čitati, vi pa popravljajte za menoj. Bodite jako natančni."

"Hočem biti, gospod." "Začniti sem se, da je Macaulay začel čitati iz Goethejevega Fausta. "Gospod", sežem vmes, "pričeli ste s pesmotvorom, ki ga je težko umeti, zlasti Nemenem. Jaz sem sicer mlad, ali —" in omolkne.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalice, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, privreke, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi naz na cene vprašate. Upravljanje Vas stane le 2c. pa si bodele prihranili dolarje. Cenike, več vrst pošljamo brezplačno. Pišite post.

IVAN PAJK & CO., CONEMAUGH, PA. 456 Chestnut St.,

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE IZVRŠUJE PO NIZKIH CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNILJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:
Slovenic Publishing Co.,
 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

ED. STILGEBAUER

PEKLO.

Roman iz sedanje vojne.

Za G. N. priredil J. T.

18

(Nadaljevanje).

Naenkrat je zazvonilo. Ministrant duhovnika Bonvisage, se je bil skril za zadnji oltar, v katerem je bil kip žalostne Matere božje. Prijel je za vrh in prišel zvoniti: — In vsak udarec je bil kot silen gromovit glas: — Sturm! — Sturm! — Sturm!

Schlosser je stal na trgu pred cerkvijo. Pred njim se je razkrila strašna slika goreče vasi v vsej svoji pošastni grozi.

— Maščevanje na Rosey! — Vso vas se mora uničiti, ker je šestnajstletni golobradec ustrelil iz zasede stotnika. — Maščevanje, poslednja sodba na Rosey! Krog vseh hiš, koč in kočij, krog vseh poslopij so se vili plameni.

In Schlosser je gledal s svojimi širokoprtnimi, okrvavljenimi čemi strašen beg starev, žena in otrok.

Dečki in deklice, žene in stari! — Nek deček je nesel, tresoč se po vsem telesu karmarka v gajbici. Neko dekletce je bežalo s kuncem in ga pritiskalo na prvi kot mital svojega otroka. — Osemdesetletni slepec je mahal s palico in tpal po kamenju. — Nek dvajsetletni pohabljenec, ki je bil izgubil berglje, se je po trebuhu plal naprej.

Ali so tudi ti streljali na vojake njegovega Veličanstva pruskega kralja?

Bežali so, vsi so bežali brez strehe in brez domovine. — Bežali so, da bodo preživeli noč pod nebeškim nebom, posejanim z zvezdami.

Brezciljna in brezkončna je bila pot skozi trupla, skozi goreče hiše.

Stemnilo se je. — Samo baklje, katere so nosili vojaki, so razsvetljevale ceste polne trpljenja, žalosti in grozot.

In Schlosser je stal in gledal in videl vse.

Videl je matere z dojenčkom v roki, videl je stare matere, noseče v slabih starih rokav otroke, videl je mrzlične, ki so komaj hodi in vlekli seboj svoje zadnje upanje: postojno odejo.

Videl je noseče ženske, pet, šest, deset, dvajset jih je videl, ki so nosile v sebi sad ljubezni ter iskale kot živali zavetja, kjer bi preživele svojo težko uro.

Bog! Moj Bog, moj Bog! In ni je betlehemske štalice, kamor bi položile sad svojega telesa, kot ga je položila ona, ki je rodila Odrjenika vsega sveta.

Maščevanje! Maščevanje!

Zvonenje je utihnilo. — Iz skednja je bil šinil plamen na župnišče, iz župnišča pa v stolp.

Ministrant je izpuštil vrh ter začel bežati v svoji rdeči halji in beli srajci s kadičinco v roki.

Župnik Bonvisage je hotel namreč še brati eno sveto mašo predno ga je bil vzel major za talnika.

Pihal je veter in nosil mimo Schlosserja iskre. Toda on se ni brigal za to. Stal je neprimerno in gledal golobe, ki so obkrožali cerkveni stolp.

Neumni golobje! Golobje, ki so imeli svoje mladice v gnezdih so se zaletavali v ogenj in padali z osmojenimi perotmi in napolne čeni na tla.

Maščevanje tudi nad nedolžne živali!

Schlosser se je spomnil na to, toda prepozno, veliko prepozno!

— Odprite hleve, odvezite krave in konje, spustite na prosto vse druge živali!

Tako je zakričal nekemu vojaku, ki je bežal mimo njega.

Toda možak ga ni poslušal in ga ni slišal. — V rokavi je nesel bombo, iz oči so mu švigali bliski, na ustnicah so mu stale bele pene.

Sila, ki jo je Schlosser vzbudil, je divjala in je morala pridivjati do konca. Nobenemu ni prizanesla.

Vsi so občutili vojno v vsej svoji grozoti, vsi, tudi ženske, otroci, slepci in pohabljeni. — Tudi plod v materinem telesu jo je občutil, tudi nedolžna žival.

Nebo je žarelo v silni krvavoredeči svetlobi. — Goreli so napolnjeni kozolci, gorele so žitnice in skednji.

— Sodoma in Gomora! — Zadelo jih je kazen božja, ki zadene za grehe starišev otroke do petega kolena.

Tako je premišljeval Schlosser.

Nebeške zvezde so se skrile pred to zemeljsko svetlobo. — Prebledele so pred delom človeških rok.

Nad gozdom za Troyonom se je pojavil sij.

Troyon je gorel, Rosey je gorel, vse je gorelo.

Schlosser si je zakril z roko oči. — Syetlobe niso moge več prenašati, ker je bilo preveč, veliko preveč.

In začel je jokati, krčevito in pretresljivo, kakor jokajo otroci.

— In rečem vam, eden je med vami, kateri me bo izdal.

— Eden! Eden! Eden! — Eden, ki je hotel postati pesnik, ki je vse to videl in vse to povzočil.

Tedaj je nekaj zagrmelo.

Cerkveni stolp v Rosey se je porušil. — Kip Žalostne Matere Božje je bil pokopan pod razvalinami.

Vrsta brezdomovincev je postajala redkejša in redkejša.

Tedaj je Schlosser izgubil oblast nad svojimi živci. — Padel je na kolena in pri dušeno jecal.

— Ne, ne, nočem. — Pustite me gledati. — Ne, ne nočem. Stari župnik Bonvisage pa gleda k nebu kot da moli: — Oče odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo. — Gospod v tvoje roke izročam svojo dušo!

Tak je torej v tej uri stari župnik, kateremu je bil izročil škof duševno pastirstvo nad pet sto ljudmi, ki so zdaj deloma ubiti, deloma razkropljeni, brez doma.

Tudi preko njegovih velikih ustnic pridejo besede: — Ne, ne, nočem, pustite me gledati.

Vojaka začudena obstaneta in gledata vprašujoče poročnika. — Če nočeta, je vseeno. — Dajte povelje — pravi Schlosser. Bobnar je začel bobnati.

— Pozor! — Ogenj! — komandira Kunz.

Prva salva.

— Pozor! — Ogenj!

Druga salva.

— Pozor! — Ogenj!

Tretja salva.

— Odstopite. — Boettcher in Grau! — Zavita trupli v rjuho in pokopljita!

— Naprej, marš!

Vojaki so odšli, in Schlosser jim je globoko zamišljen sledil. (Dalje prihodnjič).

POZOR! POZOR!

VABILO

na

PRVO VESELICO

in

MAŠKARADO,

katero priredi

naše novo društvo

DRŽIMO SKUPAJ št. 142 SSPZ.

v soboto 17. februarja 1917

v Slovenski dvorani

v White Valley, Pa.

Na veselice bo svrvala slov. godba.

Pričetek ob 6. uri zvečer.

Vstopnina za moške \$1.00, pivo

prosto; dame so vstopnine proste.

Ker je naše društvo še mlado in

o je prva naša prireditelj, zato

najvjudnejše vabimo vsa tuka

nja in sosednja društva ter po

amezne rojake in rojakinje, da

e te naše veselice polnoštevilno

deležijo. Za prigrizek bodo pris

te kranjske klobase in še več

drugih stvari, za kar bo skrbel v

o izvoljeni odbor. Med deveto in

lesto uro dobijo najlepša in naj

drašja maskara krasni darili.

Pato, rojaki in rojakinje, prid

e vsi na pustno soboto zvečer 17.

februarja v Slovensko dvorano in

omagali boste določiti, katere

naskare dobe nagrado.

2x 31-147-2 Odbor.

Čad bi izvedel za naslov JURJA

in VALENTINA RIBIC, ki se

nahajata nekje v St. Louisu.

Doma sta iz sela Gasparei pri

Kulpi. Jaz ne dobič od nikoder

poročila, sem v ujetništvu. Pro

sim omega, ki ve za nju naslov,

da ja opozori, da mi pišeta.

— Josip Stimec, Prigionieri de

guerra No. 1518, Barrea 36,

Padula, prov. Salerno, Italia.

6-8-2)

NAZNANILO.

Rojakom v Sheboygan, Wis., in

kolici naznanjam, da sem odprl

NOVO UREJENO

GOSTILNO,

ker bom točil sveže Gutsch in

Schreier pivo ter izvrstna doma

rina itd.

Pri meni se dobi vedno dober

gorak ali pa mazel prigrizek, po

ebnost so pa domače kranjske

dobase.

Za obilen obisk se priporočam.

VICTOR KASTELIC,

312 N. 8. St., Sheboygan, Wis.

(31-1 & 7.14.21-2)

ŽENITNA PONUDBA.

Mladenič, star 33 let, se želi se

znaniiti s Slovenko v starosti od

28 do 35 let. Delo imam čisto in

zaslužim od \$3 do \$4 vsak dan;

na denar se ne oziram. Vdova z

anim otrokom ni izključena. Ka

terovo veseli, naj piše in pošlje si

liko na:

Ženin, c/o Glas Naroda.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Negujte svoje lase!

Uspešno zdravstveno

zdravljenje BREZPLAČNO

Za stare in mlade, obeh spolov

odstrani luske in izpuščaje na glavi in povzpe

rast las. Mi Vam posliemo \$1.00 vredno skatlo

Calvecura štev. 1 skupaj s priporočeno knjižico

"Resnica o laseh", ako nam pošljete 10 centov v

sebru ali v znaknaku za pokritje poljajstvenih

strokov in svoje ime in naslov. UNION, N. Y.

Izrežite spodnji kupon in pošljite ga še danes

na Union Laboratory, Box 567, Union, N. Y.

Priloženo Vam pošljimo 10 centov v pomoč za

pustne stroške. Prosim pošljite mi takoj svojo

\$1.00 Calvecura štev. 1 in knjižico "Resnica o la

seh. (Ta kupon priložite planu.)

"Resnica o laseh"

(napisano po glasovitem evropskem Specialistu)

PROSTO ZDRAVLJENJE.

Mi Vam bomo pripravili na naše lase stroške,

da zdravljenje s "Calvecura" ustavi izpuščaje las.

JOHN LANICH

BOX 104, GATEWAY STATION, KANSAS CITY, MO.

Možje.

AKO niste močni kot bi mogli biti.

AKO nimate močnega, življenske moči in ener

gije, ki bi morali imeti.

AKO se čutite utrujenim, slabotnim, potirnim in

ako se potite po noči, izgubljate seme, ste

nemogoči, polžite se danes en dolar za eno

skatlo

"Juvito Tablete za nemočne".

Te vam bodo gotovo pomagale kot so pomagale

vsi tisti drugi, ki so trpeli.

Naslovite:

JUVITO LABORATORY

South Hill Branch, Pittsburgh, Pa.

Dr. KOLER,

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je

znanstvenik slo

venski zdravnik

specialist v

Pittsburghu,

ki ima izšeto

praktiko v zdrav

ljenju tujih mo

ških bolezni.

Sifilis ali sa

stupljanje krvi

zdravi s glasovi

tim 604, ki ga je izumel dr. prof. Erlich

Če imate možgane ali mehurčke po te

lesu, v grlu, izpuščaje las, bolečine v

kosteh, pridite in izčistite vam bo kri.

Ne čakajte, ker ta bolezen se nelesa.

Izgojite svojo nenaravno potom,

zdravim v par dneh, kapavac ali tri

ce v tistih vseh drugih posodice, ki na

stanje vodi izrabljivanja sumega sebe

Eusebejevi, ki vodi iz mehurja oz

dravim v kratkem času, Hydrocele ali

kio ostan v 40 urah in sicer brez

operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bole

tine v kritu in hrbtu in včasih tudi

pri spuščanju vode, odstranim s goto

voletvo.

Reumatizam, trganje, bolečine, ote

klina, arhezo, škrofile in druge kožne

bolezni, ki nastajajo včasih nečiste krvi

odstranim v kratkem času in ne potreb

no tedni

\$1.49 GALONA

JAMČENE VISKE

Glasoviti "Lucky Tiger" se

zelo hitro razširja po vse

mesto in blag - napro

dal s železnim zaklocom

jamčeno varno, ali denar na

nazaj.

Čimprej naročite, temveč

prihranite.

Stulz Brothers

5 Stulz Building,

Kansas City, Mo.

POZOR ROJAKI

Meleposlednje pismo so senaki lasi, kakor tud

na močilo brlo in brado. Od tega mesta, starostjo v

6th tednih krasni gosti in dolgi lasi krasni gosti

medtem krasni brki in brada in ne bodo odpadali is

odviti. Razumem, krasni ali trganje v rokah,

sogah in v kritu, v obeh dneh posodice, ki na

stanje vodi izrabljivanja sumega sebe

Eusebejevi, ki vodi iz mehurja oz

dravim v kratkem času, Hydrocele ali

kio ostan v 40 urah in sicer brez

operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bole

tine v kritu in hrbtu in včasih tudi

pri spuščanju vode, odstranim s goto

voletvo.

Reumatizam, trganje, bolečine, ote

klina, arhezo, škrofile in druge kožne

bolezni, ki nastajajo včasih nečiste krvi

odstranim v kratkem času in ne potreb

no tedni

JAKOB WAHČIČ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

REŠIMO SLOVENSKE NAROD

LAKOTE!

Moja osebna poslanica nade.

Želim, da me pozna vsaki moč in vsaka žena v tej državi, katere trpi na bolezni. Želim, da me poznajo vsi kot prijatelja - da vedo kdo sem jaz kaj sem storil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko spričuje, da sem odvel v medicinski praksi, katero vrhmo do dolgo vrsto let; moji lasje so danes enako beli po dolgih letih trudiranja, raskavanja in dela. Skrbno sem preučil in analiziral vse tiste stare, kronične in globoko vkojenjene bolezni, ki se tako težko zdravijo in e katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Želim, da mi vsak bolan moški in vsaka bolna ženska zaupa svoje težkoče in tajnosti; vsakemu bom dal dober nasvet, ker želim, da sem z vsakim bolnem pristen. Pišite po brezplačno knjižico, katero vam nudim, in čitajte moje poslanice nade.

Dr. J. Russell Price, M.D.
1100 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaško govore

Specialist moških bolezni v

Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do

poldne do 8. ure zvečer. V pet

kili od 9. dopoldne do 2. popoldne

Nedeljo od 10. dop. do 2. popol

Specialist moških bolezni.

DR. LORENZ,

644 Penn Ave. II. nadst. na ulici

Pittsburgh, Pa.

ŽELODCNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko uspešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo tudi, da se seznanite z našim vspešnim načinom zdravljenja na domu takih bolezni kakor so sifilis, nečista kri, kožne bolezni, kapavica, živčna slabost, moška nemoč, semenotok, slabost možganov, kongestivna struktura, bolezni na mehurju in ledvicah in razne druge bolezni na spolno-urinar-nih organih na katerih mnogi moški toliko trpijo.

Zdravniška knjižica, katere šteje 96 strani, zastoj.

Pišite še danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih morali znati vsak moški in vsaka ženska; posebno pa so ti podatki koristni tistim, ki mislijo na ženitev. Ako torej želite znati, kako bi došli nazaj svoje staro